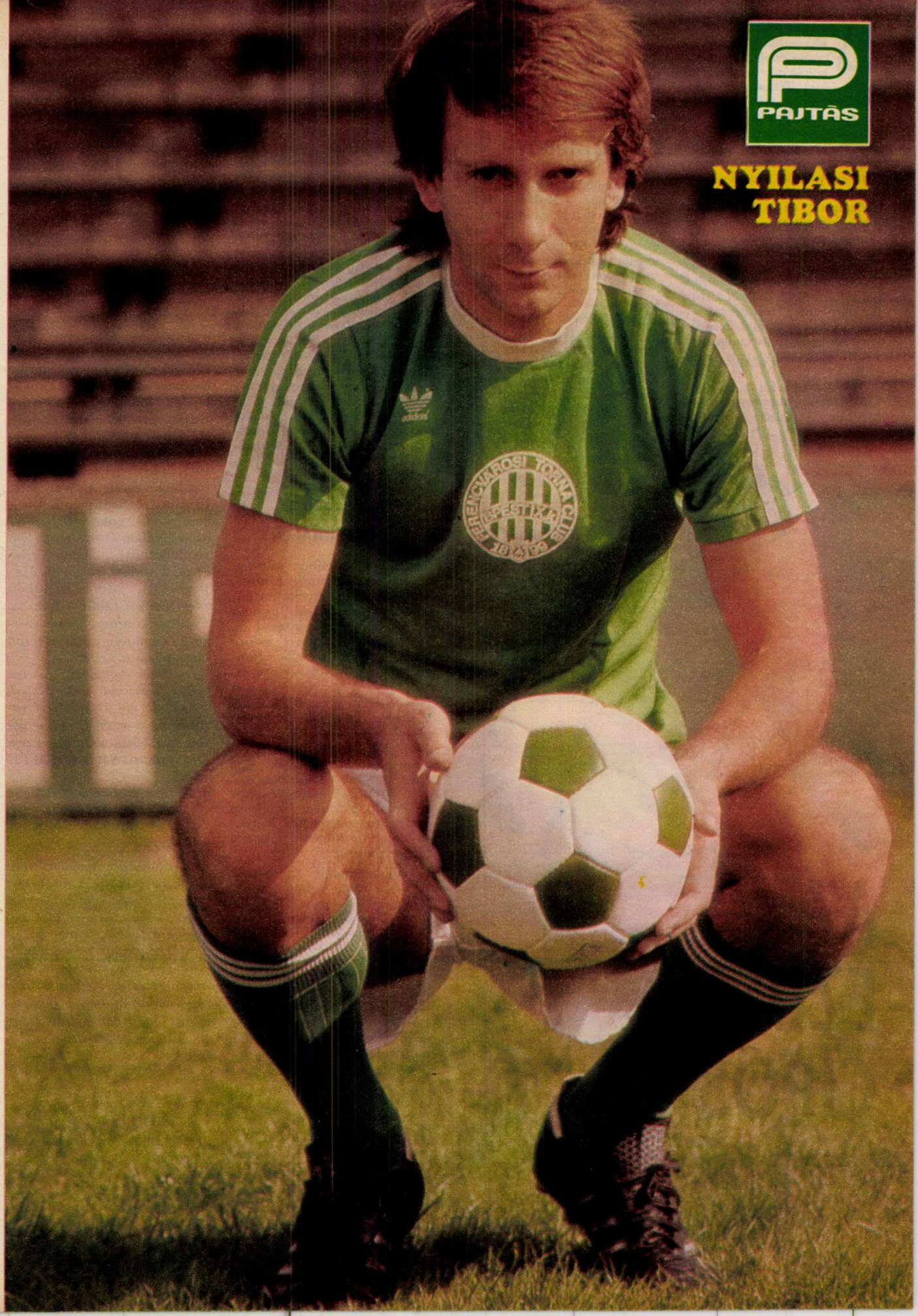
PAJTÁS
NYILASI
TIBOR

AZ EZÜST-CIPŐS GÓLKIRÁLY

A bajnokságot nyert Ferencváros és az egész magyar labdarúgás üdvöskéje Nyilasi Tibor újra igazolta kivételes tehetségét. A nyurga középpályás az elmúlt bajnoki idényben csaknem valamennyi mérkőzésen nagyszerűen játszott; mindenben példát mutatva vezérelte társait a sorozatos győzelmek és a bajnokság felé. Egy olyan játékos tulajdonságait egyesítette magában, akit a világ bármely országának futballszerető fiatalsága elfogadott volna példaképnek. Lelkes volt, fegyelmezett, mindenre elszánt. Csak egy cél vezérelte: legjobb tudásával szolgálni a Fradi és a válogatott érdekeit.

Már ősszel is látszott, hogy kirobbanó erőben van. Nagy területen játszott, és miközben fáradhatatlanul épített, volt ereje még a támadások befejezéséhez is. Mi az, hogy volt! Hamarosan tőle, a középpályástól kezdtek igazán rettegni a kapusok.

„PÓT-TÜDŐVEL"

A tavaszi idényben tovább színesedett „Nyíl" játéka. Parádés cseleit, ellenállhatatlan szólóit, és – micsoda erény – önfeláldozó szereléseit gyakran jutalmazta vastapssal a közönség.

– Éreztem én is, hogy jól megy a játék – mondja –. *Képes voltam szinte végighajtani a kilencven percet, csak akkor álltam meg, amikor nem volt játékban a labda. Sokan csodálkoztak, honnan merítem az energiát a szüntelen robogáshoz, miből telik nekem még egy tüdőre. Nos, mindenkit megnyugtathatok, semmi különlegesség nincs a dologban. Azt a bizonyos pót-tüdőt én „szereltem fel", mégpedig a kemény edzések segítségével. Már az alapozásnál is becsülettel lefutottam az előírt távokat és a későbbi edzéseken még tovább fokoztam a tempót. Kevés olyan labdarúgó van, aki imádja a futást. Én sem rajongok érte, de még akkor sem álltam le, ha úgy éreztem, nem bírom tovább. Nincs szörnyűbb érzés, mint amikor elfogy a levegő. Zihál a tüdő, veszettül kalapál a szív, a lábak pedig alig-alig visznek előre. Aki ilyenkor leáll – vagy el sem jut idáig –, ne számítson nagy sikerekre. Aki viszont rendszeresen túlteszi magát a gyötrő érzésen, egyszer csak azt fogja tapasztalni, hogy nemcsak az állóképessége javul, hanem akaratereje is növekszik. Én igyekszem mindig átvészelni ezeket a kínokat és szerencsére majdnem mindig az akaraterő diadalmaskodik.*

CSÜGGEDÉS ÉS TALPRAÁLLÁS

A siker fényében minden olyan szépnek tűnik. A múlt, amely beárnyékolhatná, lassan elhomályosul. Így van ez Nyilasi Tibi esetével is. Ma mindenki éljenzi, szinte vállukon hordozzák rajongói, jó egy évvel ezelőtt viszont . . .

– Senkinek nem kívánom az argentínai világbajnokságot követő keserves napokat. Az elkeseredett szurkolók sértegetéseit nem bírtam soká, úgy éreztem, csak az segíthet rajtam, ha minél messzebb elkerülöm a pályákat. Teljesen kimerülve, csüggedten és csalódottan fordítottam hátat a labdarúgásnak.

Nyilasi tehát „elment". Egyszer csak újból felbukkant az Üllői úton. De az érkező Nyilasi egészen más volt, mint a távozó. Más ember, más játékos. Az önként vállalt, futball nélküli „száműzetés" gondolkodásra, önmagával való szembenézésre késztette. Ez a párbeszéd pedig célratörő elszántsággal, önbizalommal, az újrakezdés és a bizonyítás akarásával vértezte fel.

– Az első időszakban csak megvoltam foci nélkül. Ahogy múltak a hetek, hónapok, úgy kezdett nyugtalanítani valami kellemetlen érzés: a játék hiánya. Hosszú vívódások után eljutottam a visszatérés gondolatához. Tudtam, hogy ott nem szabad folytatnom, ahol abbahagytam, mert a visszatérésemnek csak akkor lesz értelme, ha kiemelkedő játékot hozok magammal.

SEGÍTETTEK A TÁRSAK

És Nyilasi Tibi már az első mérkőzésen is „hozta" magát. Egyre sűrűbben vette tűz alá az ellenfelek kapuját és lövéseinek irányzéka meglepően jónak bizonyult. A Kaposvár elleni zárófordulóelőtt már harminc gólt szerzett és minden jel arra mutatott, hogy övé lesz az európai mesterlövészek versenyének fő díja: az aranycipő. De a sors – a bolgár Szlavkov személyében – másképp rendelkezett . . . Amíg Nyilasi nem tudott gólt lőni Kaposvárott, addig Szlavkov négyszer (!) talált a hálóba. Pontosan annyi gólt szerzett, amennyi az aranycipő elnyeréséhez kellett.

– Nem tagadom, jó lett volna kétszeres gólkirálynak lenni, de így is elégedett vagyok, mert az én harminc gólom egyikének tisztaságát sem lehet vitatni. Sőt, ha az MTK elleni fejes gólomat az újságírók nem öngólként könyvelik el . . . Persze az is lehet, akkor Szlavkov az utolsó meccsen öt gólt rúg.

– Gólkirályságomhoz nagyon sok segítséget kaptam társaimtól. Gyakran beszélgettünk arról, hogy nem a góllövő személye a fontos, hanem az ellenfél hálójának minél gyakoribb bevétele. A bajnokság megnyerésének egyik titkát éppen abban látom, hogy nemcsak így gondolkodtunk, hanem így is cselekedtünk.

Kép és szöveg: Lovas Albert

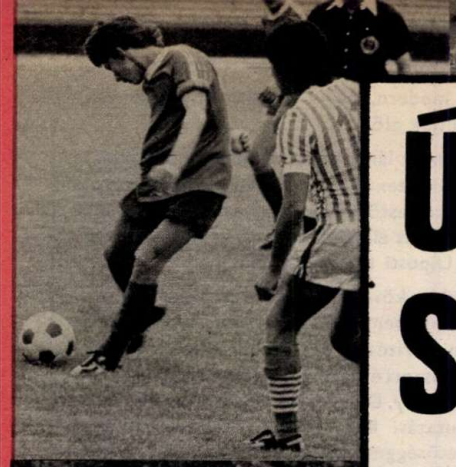

ÚJ STADION SZÜLETIK...

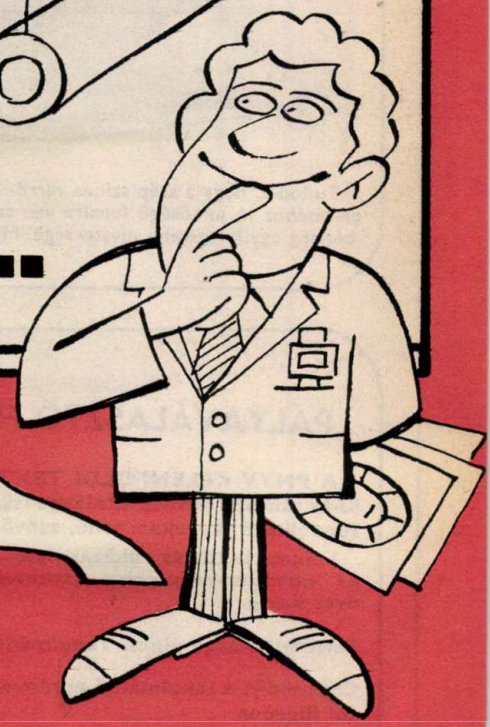

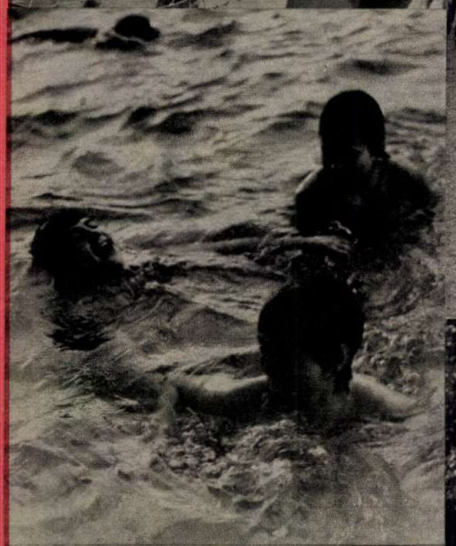

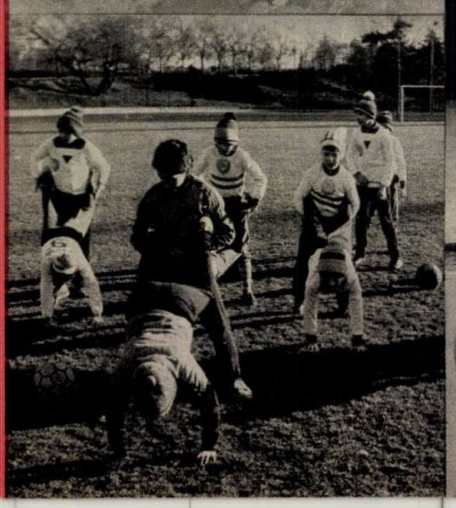

Szó, ami szó, hosszú ideig szolgált bennünket az Úttörőstadion, 1949. szeptember 2-án avatták fel. Azóta már többször javítgatták, de most teljesen átépítik. Külön öröm számunkra, hogy éppen a KISZ-esek vállaltak védnökséget a munkálatok felett. Biztosan gyorsan és jól dolgoznak majd, s a tervezéskor mindenre gondolnak, talán még egy úszómedencéről sem feledkeznek meg. Azért hisszük ezt, mert nemrég talán ők is ezen a pályán sportoltak, s pontosan tudják mire lenne szükség, hogy még jobban érezzük itt magunkat.

VÁRUNK BENNETEKET!

Tudod-e, hogy a szép színes varró- és kézimunkacérna előállításához jó minőségű fonalra van szükség? A fonás az emberiség egyik legősibb mestersége. Ma már azonban a fonalat nem rokkán, hanem modern, nagy teljesítményű gépeken, korszerű üzemben állítják elő.

Általános iskolát végzett lányokat 3 év alatt fonó szakmára képezünk ki, fiúkat pedig textil- és ruházati ipari gépszerelő szakmára, valamint fonalfestő, vagy villanyszerelő, továbbá lakatos szakmára is. Egy hét elméleti oktatás az iskolában, egy hét gyakorlat a PFV Újpesti Cérnagyárában.

Figyelmedbe ajánljuk a következőket: a tanulmányi eredménytől függően a tanulóbér 350—560,— Ft. Az ösztöndíj: 500,— Ft, 5,— Ft napi térítésért kollégiumi elhelyezést biztosítunk (lakás és háromszori étkezés). Tankönyvek, tanszerek. Munkaköpeny, iskolaköpeny. Diákbérlet. Hazautazásnál évente 6 alkalommal 50% utazási kedvezmény. Szakmunkásvizsga után jó kereseti lehetőséggel alkalmazunk. Lányok részére korszerű, új leányotthonunkban szállásról is gondoskodunk. A továbbtanulást segítjük és ösztönözzük. Kérjük, hogy továbbtanulási lapodat a gyár címére küldd.

PFV Újpesti Cérnagyár
személyzeti és oktatási osztály
Budapest, Váci út 91. 1044

PÁLYAVÁLASZTÓ FIATALOK!

A PNYV KELENFÖLDI TEXTILGYÁR az 1982/83-as tanévre felvesz általános iskolai végzettséggel rendelkező lányokat: fonó, szövő, kötő,

Fiúkat: textil és ruházati ipari gépszerelő, kötő- és varrógép-műszerész szakmunkástanulónak 16 éves korig.

Felvételi vizsga nincs. Tanulmányi idő: 3 év.

Ösztöndíj: a tanulmányi eredménytől és évfolyamtól függően
— fonó és szövő tanulónak 350—700,— Ft,
— kötő, textilipari gépszerelő és kötőgép-műszerész tanulóknak 150—550,— Ft havonta.

Juttatások:
Fonó, szövő és kötő tanulóknak:
— az ösztöndíjon kívül havi 450—500,— Ft vállalati ösztöndíjat fizetünk, a nyári szünidőre is.
— Teljes ellátás (napi háromszori étkezés) munkaszüneti napokon is, napi 7,— Ft térítésért.
— Lányok részére szakmunkástanuló otthonban, fiúk részére kollégiumban biztosítunk elhelyezést.
— 50%-os utazási kedvezmény.
— III. éves tanulóinkat 90%-os teljesítménybérben foglalkoztatjuk, részükre nyereségrészesedést fizetünk.

Szakmunkásvizsga után a kereseti lehetőség 3500—4500,— Ft között van.

Leányotthonunkban vidékiek elhelyezését biztosítjuk. Továbbtanulásra lehetőséget biztosítunk. Részletes tájékoztatást adunk szóban vagy írásban. Érdeklődők részére üzemlátogatást biztosítunk.

Cím: PNYV Kelenföldi Textilgyár
Személyzeti oktatási osztály
Budapest XI.,
Budafoki út 111—113.
1117
Telefon: 868-955/191 mellék.

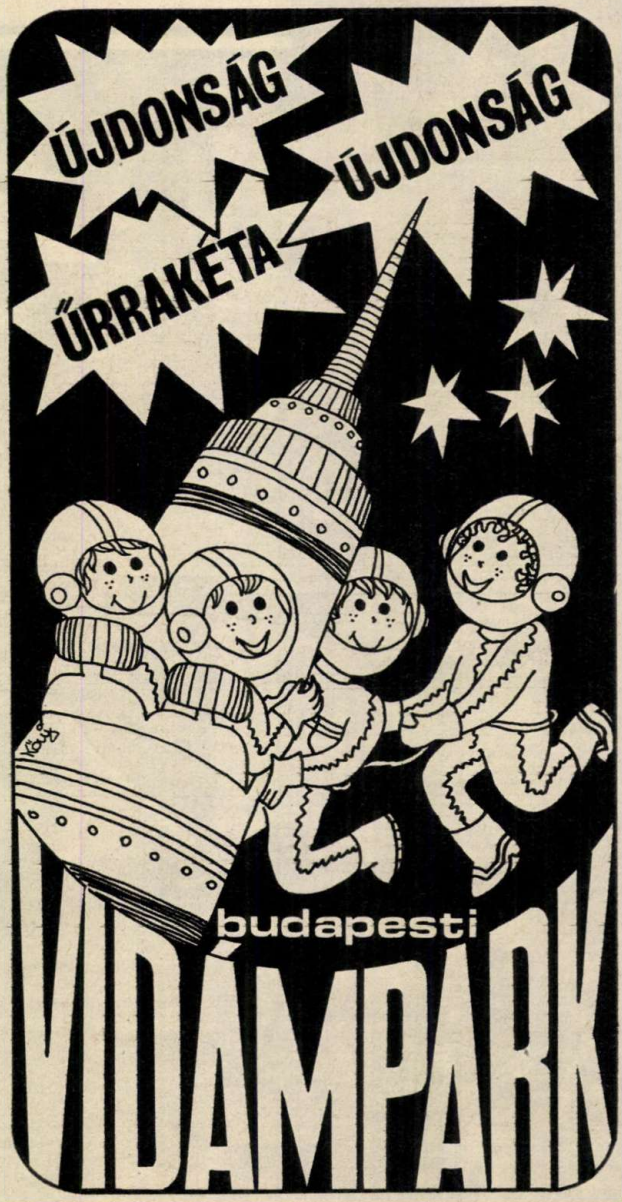

A KRA-KRIMI

Pif, Herkules, Pifu, meg a többiek izgalmas történeteiben időnként fel-feltűnik egy fura figura — például a most induló képregényünkben is. Igazán nem mindennapi látvány: sovány, kopasz, majomképű, bozontos szemöldökű, aki mindig feketében jár, félelmetesen lobogó köpenyt visel a vállán és nevetséges kis cilindert a fején . . . Hatalmas csizmájával legszívesebben eltaposna mindenkit, kezét ökölbe szorítja vagy a revolvert markolássza vagy sofőrjét, s egyben szolgáját üti-veri . . .

Ennyi is elég, hogy mindenki rájöjjön: ő Krapulax, a főgonosz, akinek fejében csak rosszindulatú gondolatok keveregnek, aki mindenkinek csak ártani akar!

Ahol Krapulax megjelenik, ott máris érezhető a krimi szele. Márpedig mindenfelé felbukkan, s képes arra is, hogy bárkinek vagy bárminek álcázza magát. Hatalmat és pénzt akar, s ezért nem riad vissza semmitől, amivel Piféknek vagy másnak árthat . . . A világ minden hitványsága belészorult!

Gonoszságánál talán nagyzási hóbortja a nagyobb. Nevének kezdőbetűje — a nagy „K" — minden tárgyon ott látható, amihez csak köze van. Hatalmas és félelmetes fekete kocsiján éppen úgy, mint szolgájának sapkáján vagy cipőtalpán. Levélpapírjára — mint valami uralkodó vagy a pokol fejedelme — még egy kis koronát is nyomatott, hogy ezzel is félelmet és alázatot keltsen.

Krapulaxot árnyékként követi törpe szolgája, akire kitűnően illik a szólásmondás: „Megtalálja a zsák a foltját." Ez a miniatűr pofozógép — aki legtöbbször maga is kék-zöld a főnöki bunyótól — minden aljas munkát elvégez Krapulax sötét ügyeiben. De eközben annyira gyűlöli Krapulaxot, hogy inkább ülne börtönben vele, minthogy osztozzon a sikereiben . . .

Gonoszság ide, hitványság oda — Krapulaxnak és a törpének mégis mindig túljár az eszén a bátor, becsületes és okos Pif, no meg a többiek!

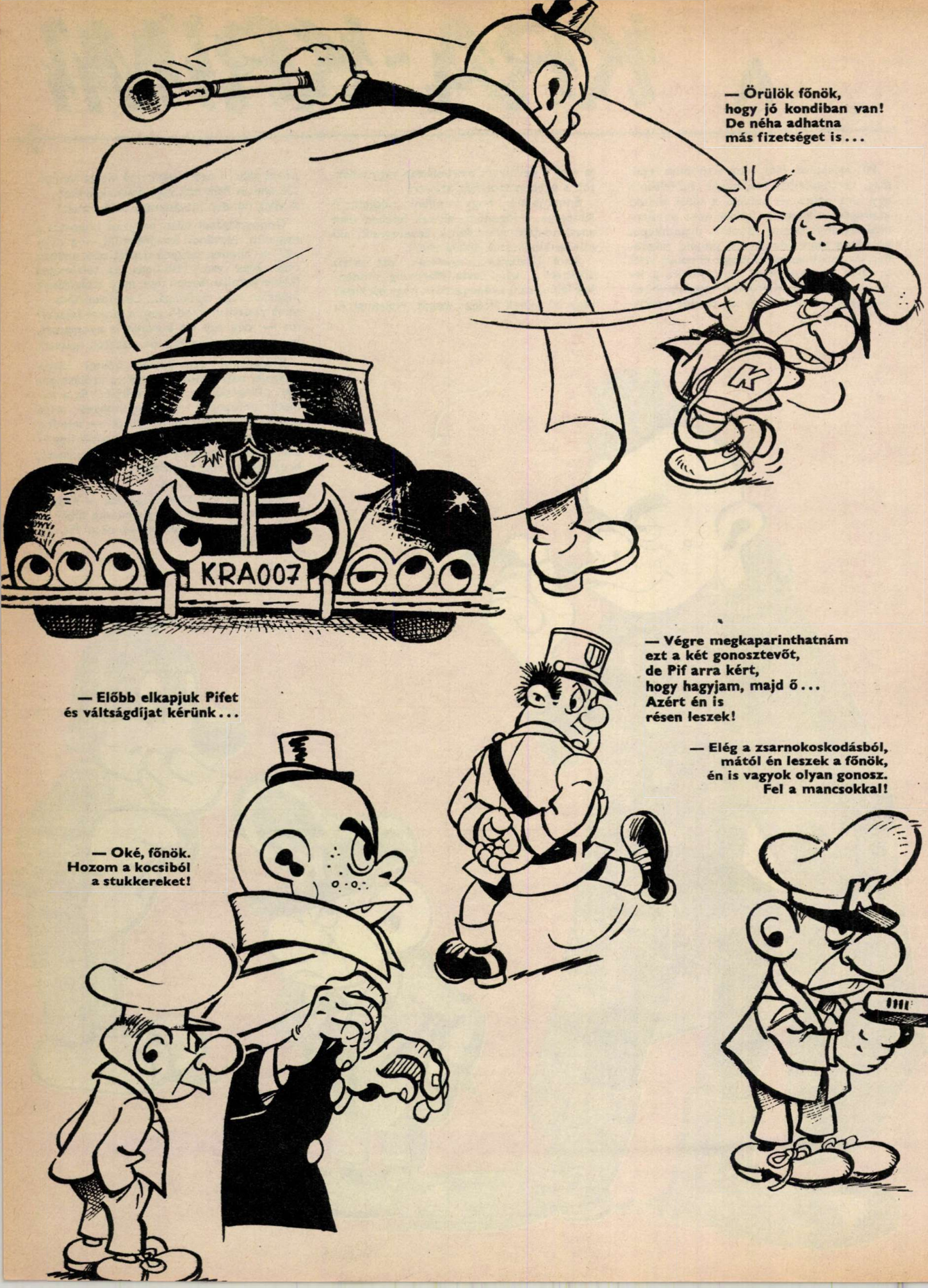
— Örülök főnök, hogy jó kondiban van! De néha adhatna más fizetséget is...
KRA007
— Végre megkaparinthatnám ezt a két gonosztevőt, de Pif arra kért, hogy hagyjam, majd ő... Azért én is résen leszek!
— Előbb elkapjuk Pifet és váltságdíjat kérünk...
— Elég a zsarnokoskodásból, mától én leszek a főnök, én is vagyok olyan gonosz. Fel a mancsokkal!
— Oké, főnök. Hozom a kocsiból a stukkereket!

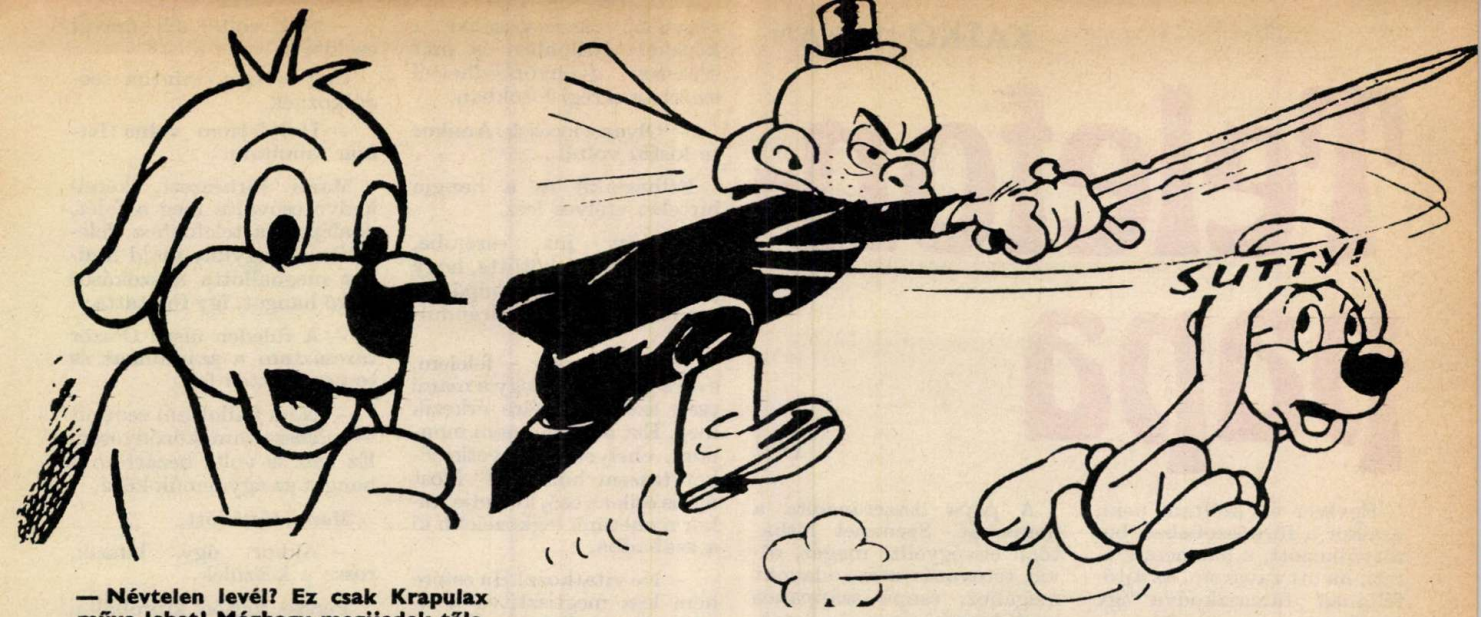

— Névtelen levél? Ez csak Krapulax műve lehet! Méghogy megijedek tőle, méghogy elrabol... Hé, Herkules, vedd elő a vízipisztolyokat és indulj! Én addig magamra vonom Krapulax figyelmét...

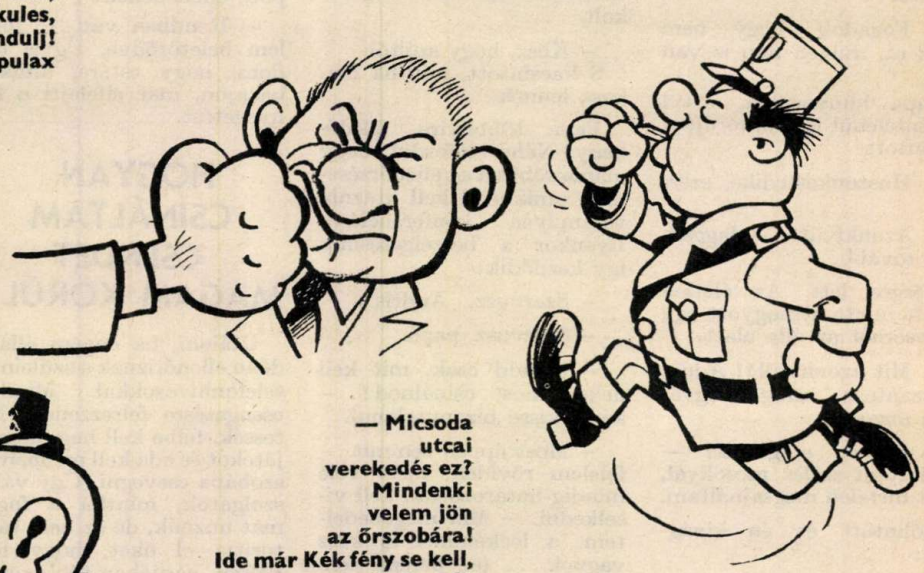

— Micsoda utcai verekedés ez? Mindenki velem jön az őrszobára! Ide már Kék fény se kell, horogra akadtatok, jómadarak...

— Ellenem fordulsz? Most meglakolsz, törpe! Na, mi van ezzel a pisztollyal? Szökőkúttá változott?

— Köszönöm, Pif! Ügyes voltál, mint egy Angyal...

KATKÓ ISTVÁN:

Telefon-papa

(2.)

Egyszer én szóltam neki, amikor a fürdőszobában borotválkozott, s bár nem szereti, ha ott zavarom, az ajtófélfának támaszkodva így kezdtem:

– Fogadok, hogy nem jössz rá, milyen nap is van ma.

Papa hunyorított, majd önkéntelenül is a karórájára pillantott.

– Huszonkettedike, szerda.

– Azonkívül? – faggattam tovább.

Mérges lett. Az életlen zsilett miatt otthagyott egy szőrcsomót az álla alatt.

– Mit azonkívül?! Addig bosszantasz, amíg megvágom magam.

– Szabad a gazda? – kérdeztem széles mosollyal, mert hirtelen megsajnáltam.

Bólintott és én kivágtam:

– Ma van a házassági évfordulótok.

Rám meredt.

– Te ezt honnan tudod?

Könnyedén felvontam a vállam.

– A mama felírta a cédulájára.

A papa összeráncolta a homlokát. Szemmel láthatóan elszégyellte magát, rövid tétovázás után odavont magához, csupa szappanos arcát hozzám kenve megcsókolt.

– Kösz, hogy szóltál.

S kacsintott, mintha cinkosa lennék.

Papa többnyire feledékeny. Néha előfordul, hogy mama rábízza az ellenőrzésemet, amikor el kell utaznia valamilyen konferenciára. Ilyenkor a beszélgetésünk így kezdődik:

– Szervusz, Andris.

– Szervusz, papa.

– Mondd csak, mit kell neked most csinálnod? – kérdi kissé bizonytalanul.

– Most éppen semmit – felelem röviden, mert vele mindig határozottan kell viselkedni. – Már megebédeltem, a leckémmel is kész vagyok . . . (ez persze nem volt igaz). Most éppen játszom.

– Mivel játszol – kérdezi szórakozottan.

Elkomolyodik.

– Nem találtál mást, amivel játszhatsz? Megint rendetlenséget csinálsz a szekrényben, összecsócsálod a képeket. Különben is már százszor gyönyörködhettél azokban a régi fotókban.

– Olyan viccesek. Amikor te kisfiú voltál . . .

Félbeszakít és a hangja hirtelen erélyes lesz.

– Most jut eszembe, anyád lelkedre kötötte, hogy pucoljad ki a sáros cipődet, amiben vasárnap kirándultál.

– Az még ráér – felelem, s arra gondolok, hogy a mami csak szombat délre érkezik meg. Ezt azonban nem mondom, ehelyett a következőket teszem hozzá: – Most úgyis esik az eső, ki tudja mikor mehetünk legközelebb ki a szabadba.

– Ne vitatkozz! Ha estére nem lesz megtisztítva a cipőd, elfenekellek!

– Rendben van – felelem beletörődve. Úgyis tudom, hogy estére, amikor hazajön, már elfelejti a fenyegetést.

HOGYAN CSINÁLTAM CSENDET MAGAM KÖRÜL?

Utálom, ha engem állandóan ellenőriznek a szüleim a telefonhívásokkal. Minden csengetésre felrezzenek. Na tessék, félbe kell hagynom a játékot és oda kell mennem a szobába csevegni. Úgy válaszolgatok, mintha a fogamat húznák, de ez nem tántorítja el őket, hogy felváltva, napjában többször is odaszóljanak: „Minden rendben van, Andriska?"

Egy napon kifundáltam, hogyha a telefonkészüléket berakom az ágyneműtartóba úgy elnémul, mintha a zsinórt elvágták volna. Csak jól körül kell rakni paplannal és párnával.

Végre van egy kis nyugalmam!

Első következménye az lett, hogy a mami hazavágtatott a laboratóriumból, mert nem tudta elképzelni, hogy mi lett velem? Hátha rosszul lettem, vagy ilyesmi.

Szerencsére idejében meghallottam a kulcszörgést, sietve kiemeltem a készüléket az ágyneműtartóból, s odatettem a helyére a kis asztalkára, majd leültem ártatlan képpel a tankönyvek mellé.

Mami amikor megpillantott, megkönnyebbülten mosolygott, majd a következő pillanatban szigorúan kérdezte:

– Hol voltál fél órával ezelőtt?

Úgy tettem, mintha csodálkoznék.

– Hol lettem volna? Itthon tanultam.

Mami fürkészett, kételkedve csóválta meg a fejét, odalépett a telefonhoz, felemelte a kagylót, majd amikor meghallotta a szokásos búgó hangot, így folytatta:

– A füleden ülsz? Ötször tárcsáztam a számunkat és te nem vetted fel.

– Nem hallottam semmit – válaszoltam közönyösen. Ez igaz is volt: bezártam a hangot az ágyneműk közé.

Mami tűnődött.

– Akkor úgy látszik, rossz a készülék.

Persze rögtön kipróbálta, mert ő szeret mindennek utánanézni. Felhívta tehát a papát a hivatalban és azt mondta neki:

– Szívecském, hívd vissza a lakást, tudni akarom, kapcsol-e a központ.

Még egyszer szerencsém volt. Eltelt vagy negyedóra és a készülék ott állt némán a kisasztalon. Mami megpróbálta újra hívni aput, de ott meg folyton foglaltat jelzett. (Mind a ketten egyszerre akarták hívni egymást!) Mami nézegette az óráját, majd sebbel-lobbal távozott, mivel sürgősen várták vissza a laborba.

Alighogy kitette a lábát az ajtón, máris jelentkezett a papa.

– Mi az a fontos ügy?

– Nem tudom – feleltem egykedvűen. – Azt hiszem, a telefon romlott el. Azt akarta a mami ellenőrizni. De már elment . . .

– Persze, hiszen mondta is – felelt apu szórakozottan, mert neki mindig ezerfelé jár az esze. – Nem kaptam vonalat, már a guta kerülgetett.

Pillanatnyi szünet után azt kérdezte:

– Miért volt otthon napközben anyád?

– Aggódott értem – feleltem némi kajánsággal. – Ő folyton hívott, én pedig nem hallottam semmiféle csengetést.

– Ez előfordul – zárta le a beszélgetést a papa. – A múltkor is a Széchényi könyvtár helyett állandóan a Pemetefű Vállalatot adták. – Nevetett. – Azt hitték, hogy gyógynövényeket akarok rendelni . . .

(Folytatjuk)

A mágia néhány izgalmas perce. A bűvészmutatványok ötletessége, ravaszsága és ügyessége a valós világban is lehetővé tesz néhány „varázslatot”

A gyár kitűnő termékein kívül a vidám műsor nyomán felharsanó nevetés is ízesítette a szadai lombok alatt töltött órákat

EGY CSOKIS NAP

A közlekedési verseny sikeres szereplőinek jutalma kakaó, csokoládé, öröm. A főnyeremény pedig: biztonságos közlekedés a forgalmas utcákon

A meséből már jól ismerjük azt a csodálatos országot, ahol mézeskalácsból épülnek a házak és a csapból víz helyett kakaó folyik.

Nos, hát a Csemege Édesipari Gyár dolgozói ilyenné szerették volna varázsolni szadai üdülőjüket azon a napon, amikor vendégül látták a gyerekeket. Egyesek Csupazseb bohóc mókás kérdéseire válaszoltak. Természetesen a jó válasz jutalmaként kakaót és csokoládét kaptak. A közös ének és a vidám citeraszó tette fergetegessé a hangulatot. Végül előkerültek a sportszerek, és így az ügyességét is próbára tehette mindenki.

Karasz Lajos képriportja

Enni, vagy nem enni? Ez itt a kérdés... Mert a nyeremények ugyan roppant ízletesek, ám az embernek vigyáznia kell az előnyös külső megőrzésére is...!

TÖPRENGŐ

REJTVÉNYES ŐRS

Reméljük, hogy sikerül megfejtened a rejtvényeinket. Mi vagyunk a... na, de mindent megtudhatsz rólunk. A rejtvények megfejtését postai levelezőlapon küldd be! Ha csak két rejtvényt tudsz megfejteni — és azok jók — már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. **Beküldési határidő:** szeptember 21. (Cím: Budapest, Jászai Mari tér 5. — 1397)

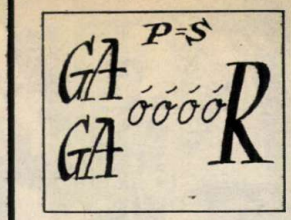

EZT VÁLASZTOTTUK. Sokáig tépelődtünk, hogy mi legyen az őrs neve. Végül is úgy határoztunk, hogy a ..... nevet választjuk. Nos, melyik az?

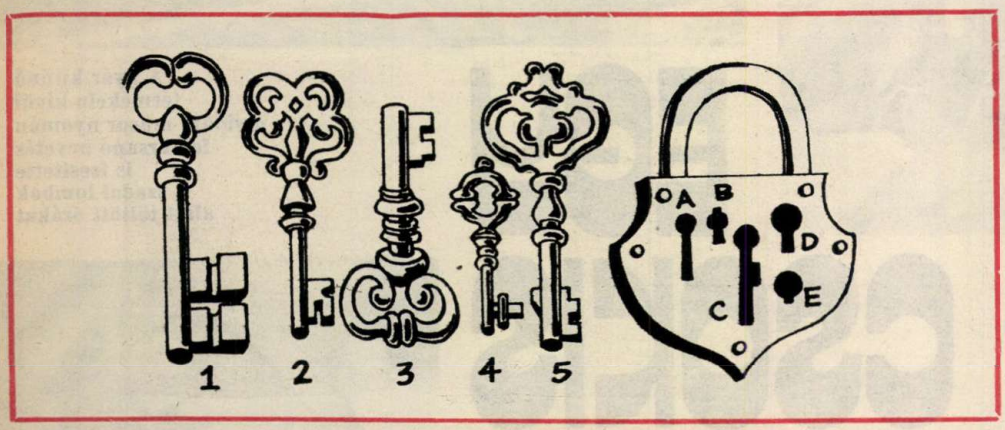

A KINCSTÁRNOKUNK rengeteg kincset őriz egy nagy ládában. Szorgalmas munkával gyűjtöttük össze. Van közte képeslap, bélyeg, barackmagokból faragott lánc, és egy régi furulya. A ládára ezt a lakatot tettük. Kincstárnokunk vajon melyik kulccsal tudja kinyitni?

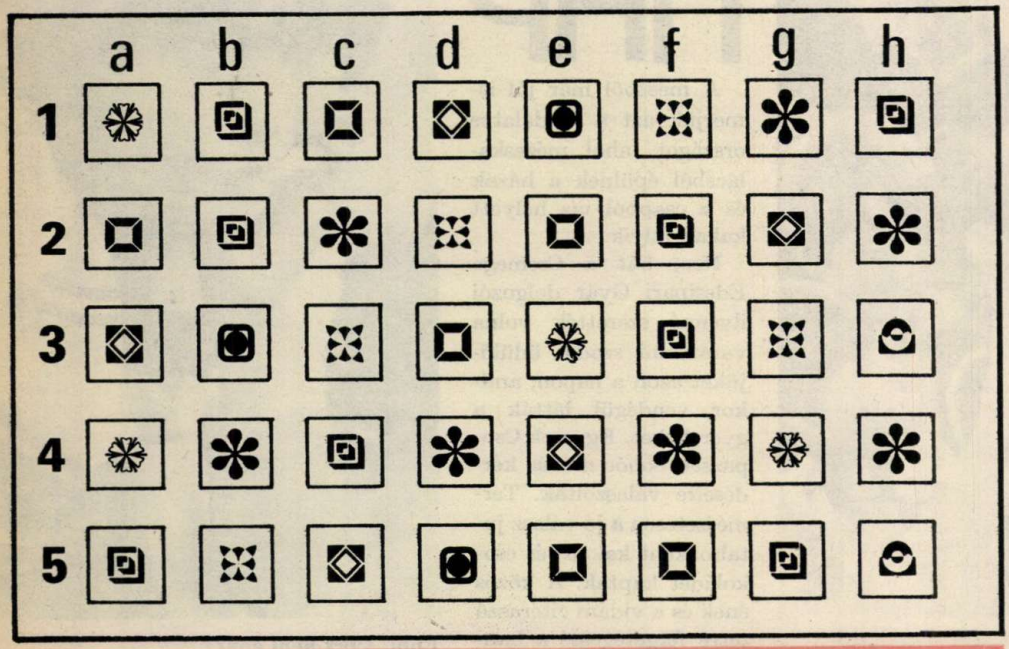

TITKOS JELÜNK. E sokféle jel közül kettőt választottunk ki. Azt a kettőt, amelyekből öt-öt darab található a rajzon. (Az őrsvezetőnk a titkos parancsai alá ezeket rajzolja. Csak így érvényes.) Melyek azok?

ŐRSÜNK TAGJAI. Ez a nyolc gyerek is tagja az őrsünknek. Mondd meg, hogy mi a nevük!

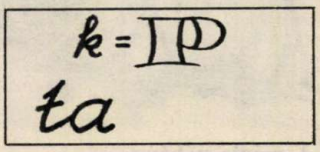

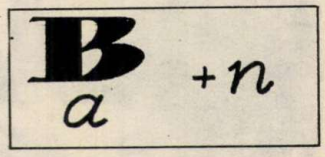

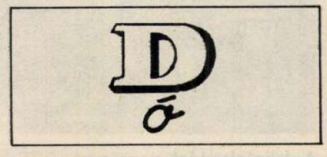

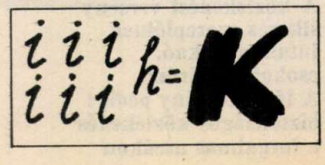

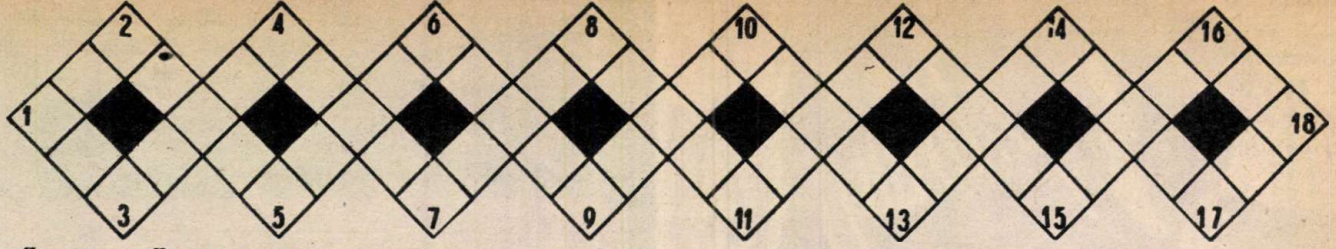

ŐRSVEZETŐNK. Hát milyen is a mi őrsvezetőnk? Két jó tulajdonságát a 3. és 13. sorban rejtettük el.

1. Győri focicsapat. 2. Nem ilyen. 3. (balra) Eleven, friss. 3. (jobbra) őrsvezetőnk egyik tulajdonsága. 4. Nulla. 5. Ilyen fém az arany. 6. Így nevezik azt a vízpartot, ahol a hajókat építik. 7. Ritka férfinév. 8. „. . . a babám, csireg-csörög sejhaj a járom." 9. Balaton melletti falu. 10. Zenekar jelzője, visszafelé. 11. Leckét ír és olvas. 12. Vízijármű. 13. Őrsvezetőnk másik tulajdonsága. 14. Vidám erdei állat. 15. Reggeli ébresztő. 16. Ilyen az alföld. 17. Nem kevés.

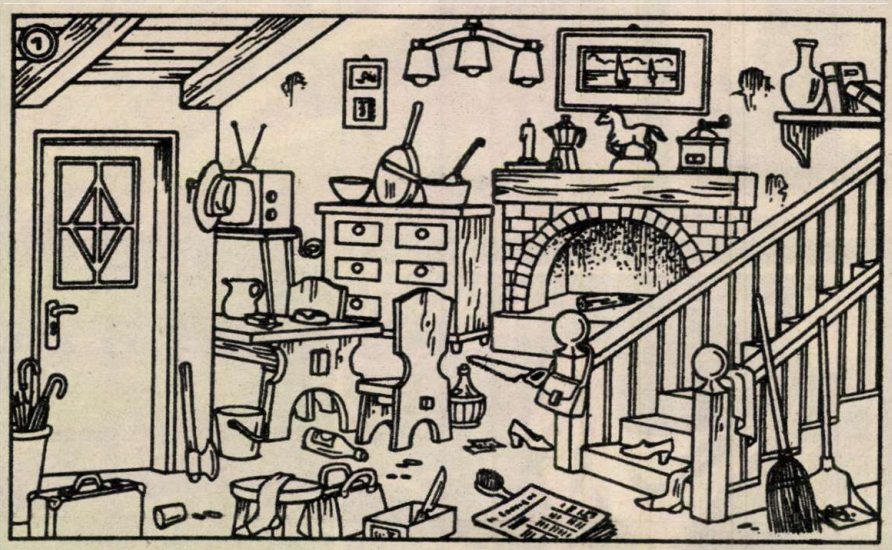

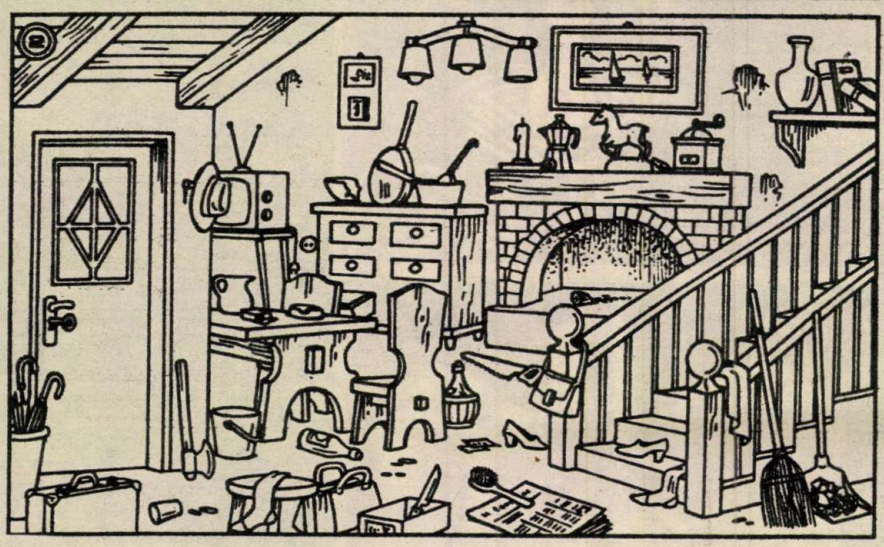

BÚVÓHELYÜNK. Bár ilyen lenne a mi őrsi búvóhelyünk! A mienk csupán egy kis szobácska, ahol jól érezzük magunkat, és figyelmesen megnéztük ezt a két rajzot. Bizony, nem egyformák. Több eltérést is találtunk köztük. Te hányat fedeztél fel?

MEGVÁLASZTOTTUK. Két őrsi tisztségviselőt választottunk újjá az idén. Ha e három-három szó betűit helyes sorrendbe rakod, megtudod, hogy kik ők?

FEST, SELLŐ, POR
SZÁZ, VÍVÓ, LŐ

NYERTESEK

A rejtvények megfejtéséért Pajtás-tollat kapnak:

17. szám: Bársony Gábor, Tiszaalpár; Bodnár Cecília, Csetény; Bordás Enikő és Erzsébet, Vatta; Dobány Annamária, Dorog; Dudás Gyöngyi, Debrecen; Erdélyi Anikó, Debrecen; Farkas Éva, Tépe; Horváth Ágota, Csörötnek; Kemecsi Mária, Salgótarján; Molnár Krisztina, Tiszanána; Morosits Tibor, Szombathely; Nagy Ildikó, Sajóvelezd; Perencsei Ágnes, Sajóvelezd, Plézer Gábor, Paks; Rónaki Tamás, Tamási; Szalina János, Nyirkércs; Topa Andrea, Kesznyéten; Vajcsy Eszter, Pécs; Varga Marianna, Salgótarján;

18. szám: Csonka Gergely, ifj. Szakál Tibor, Budapest; Bartók Mária, Tiszasüly; Berecz Katalin, Nyíregyháza; Boros Krisztina, Eger; Bújdosó Krisztina, Cegléd; Bukta Beáta, Zalaegerszeg; Domonyi Renáta, Debrecen; Gyana Szilvia, Sárospatak; Izbéki Katalin, Biatorbágy; Kajati Imre, Vágáshuta; Keresztes Anikó, Pécs-Kertváros; Kovács Katalin, Sopron; Mosonyi Ildikó, Pusztavacs; Pádár Erika, Újszilvás; Papp Gábor, Szeged; Ságl Mária, Hejőkürt; Szabó Ilonai Tiszatarján; Takács Hilda, Pincehely; Varga Lilla, Zemplénbogárd;

19. szám: Gerhát Krisztina, Laffer Anikó, Budapest; Almási Tünde, Mezőkovácsháza; Bálint Ildikó, Mórahalom; Barna Ilona, Hajdúbagos; Bodó Ildikó, Jászberény; Fáczán Emőke, Ravazd; Földesi Attila, Nyíregyháza; Gelencsér Emese, Budapest; Jánosi János, Balmazújváros; Jugovits Andrea, Nagykanizsa; Kelemen Erzsébet, Gyömrő; Kocsis Éva, Csányoszró; Lajos Szilvia, Mórahalom; Mendler Mária, Nemesnádudvar; Mihalkó László, Bodrogolaszi; Németh Katalin, Nemesléd; Szabó Erika, Várpalota, Tóth Miklós, Fehérgyarmat; Tüdős Tibor, Bag.

Csak egy ötlet.
Ennyi elég ahhoz,
hogy máris kinyisd a
pasztelles dobozaidat,
lecsavard a temperák
tubusainak tetejét,
vagy papírt vegyél elő,
ceruzát, s alkoss.
Megjeleníthetsz
akármit.
A saját világodat
vagy éppen azt,
ahogyan te látod
a felnőttek világát.
Megörökítheted
a környezetedet,
a gondolataidat.
Továbbra is várjuk
rajzaitokat,
festményeiteket,
metszeteiteket,
illetve verseiteket,
hogy elkészíthessük
a következő
„Alkotókört".

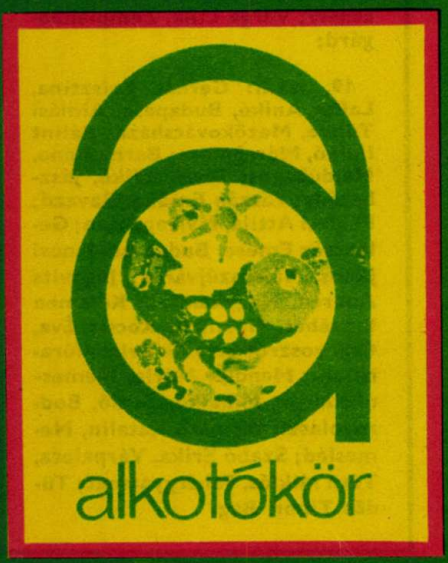

A LINÓMETSZETEK, A 6. OSZTÁLYOS VADNAI ERIKA (BUDAPEST) MUNKÁI, A RAJZOLÓ KISLÁNY PORTRÉJÁT PEDIG A SÁGVÁRI ENDRE ÚTTÖRŐCSAPAT KÉPZŐMŰVÉSZ SZAKKÖRE (BALMAZÚJVÁROS) KÜLDTE BE

HETEDIKESEK VAGYUNK:

BOLVÁRI CSILLA, Fajsz, Marx Károly u. 1. — 6365; TURÁNYI MÁRIA, Dabas, Andrássy u. 55. — 2370; VIGH ANDREA, Budapest, Gádor u. 73. — 1222; SZABÓ MÁRIA, Lajosmizse, Mizse 314. — 6050; KASSAI ZOLTÁN, Tótkomlós, Bajcsy-Zs. u. 22. — 5940; DONKÓ IRÉN és KELEMEN MÓNIKA, Vecsés, Dózsa Gy. u. 45. — 2220; VARRÓ MÁRTA, Körösladány, Széchenyi u. 18. — 5516; CZELLENG ARANKA, Kecskemét, Homok u. 1. — 6000; SZÁR EDIT és barátnői, Csorna-Parád, Szücs. M. u. 1. — 9321; FEHÉR ERIKA, Lajosmizse, Ceglédi u. 1. — 6050; BOZSÓ MÁRIA, Magyarbánhegyes, Jókai u. 65. — 5667; HOLDOSI CSILLA, és barátnői, Pankasz, Téglagyári u, 2. — 9937; ÁLMOS ANIKÓ, Mohács Budapesti út 34. — 7700; TÓTH ZSUZSANNA, Mezőkövesd, Úttörő u. 3. III. 2. : 3400; BALAJTI MÁRIA, Tiszaszőllős, Lenin út 17. — 5244; BÉNYEI CSILLA, Tiszaladány, Bethlen G. u. 12. — 3929; CSÁTI ILONA, Tiszaladány, Somogyi B. u. 4. — 3929; BOLDOG ERIKA, Túrkeve, Jókai út 1. — 5420; VARGA ANIKÓ, Szigetszentmárton, Május 1. u. 8.— 2318;

NYOLCADIKOSOK BARÁTSÁGÁT KERESSÜK:

RAJNAI GABRIELLA és barátnője, Kiskunhalas, Sziklai S. t. 11. — 6400; JANI CSILLA, Nagykőrös, Farkas u. 3/a. fsz. 2. — 2750; MAGYAR ELZA, Tokaj, Beloiannisz út 23. — 3910; BARNA BEÁTA, Veresegyház, Szabadság út 28. — 2112; TÓTH KATALIN, Nagyút, Vasút út 1. — 3357; HORVÁTH PIROSKA, Komárom, Csillag lt. 12. 1/2. — 2900; MOKOS KATALIN Budapest, Ady E. u. 3. IX. 2. — 1211; KENESI KÁROLY, Balassagyarmat, Lenin lkt. 16. 2. em. 3. — 2660; SZABÓ ERIKA, Buják, Zalka M. út 21. — 3047; ALBERT ÁGNES, Lónya, Rózsa F. út 2. — 4836; VARGA ANDREA és BALTA CSILLA, Gyulafirátót, Bercsényi út 40. — 8412; BODNÁR ZSUZSA, Nagykálló, Kossuth út 13. — 4320; SZELECZKI ZITA, Körösladány, Deák F. út 2/1. — 5516; PALÁSTHY ÁGNES, Nagykőrös, Béke u. 15. — 2750; KISS ZSUZSA, Kerepestarcsa, Petőfi S. út 1. — 2143; KÓKAI KRISZTINA, Szada, Székely B. út 32. — 2111.

MIT üzen a Pajtás?

Biztos vagyok benne, hogy a legtöbben még az iskolapadok kényelmetlen „szorításában" is nyári élményeiket pergetik vissza. A levelekből is valami ilyesmi derül ki, hiszen egy sem foglalkozik például, a matematika magasztos kérdéseivel. Az átállási időszakok mindig is nagyon nehezek. Gondoljuk csak el milyen keserves dolog lehet egy nyolcórás időeltérést megszokni. Még ennél is nehezebb a diáknak, akinek a szünidő felhőtlen örömei után kell egyik napról a másikra a tanári szigorhoz és az órák kezdetét-végét jelző csengetéshez alkalmazkodnia. Szóval nem mindig sikerül, mert a test még csak-csak, de a lélek . . .

Bulath Anita és Harsányi Márta (Ercsi, Toldi u. 7. – 2451) a két viccrajongó, komoly kutatómunkát folytat. Levelükben ugyanis azt kérdezik, hogy melyik a világ legnagyobb vicce. Nyilván eddig is kutattak utána, mert azt írják, hogy amint a kezükbe veszik a Pajtás legfrissebb számát, rögtön a viccekhez lapoznak, s csak ezután hajtanak tovább. Örülünk, hogy ilyen derűsek, ennek a későbbiek folyamán egészen biztosan sok hasznát veszik majd. A vidám emberek – a mindennapi gyakorlat ezt mutatja – könnyebben birkóznak meg az élet problémáival. A világért sem szeretnénk derűs hangulatotokon változtatni, de azért ne hagyjátok ki a tartalmasabb cikkeket sem, hiszen később nemcsak a vidámságotok, hanem a műveltségetek és a tájékozottságotok is segíthet sok gond és probléma megoldásában. Ami pedig a világ legnagyobb viccét illeti: ha megtaláltátok, küldjétek el nekünk is!

Más. Sok levelet kaptunk, amelyekben együttesek, színészek, sportolók címét kérik szerkesztőségünktől. Ezeket a címeket pedig mi nem tudjuk megadni. Lehet, hogy most eléggé elkeseritjük Glszhütter Mártát (Csákvár, Haraszt u. 115. – 8083) is, aki levelében rendkívül sok címet kér. Jó lenne viszont, ha egy kicsit a színészek, sportolók, zenészek helyébe képzelnétek magatokat. Nekik nem az a legfontosabb feladatuk, hogy íróasztal mellé ülve naphosszat válaszleveleket fogalmazzanak. Újabb és újabb fellépésekre, versenyekre kell készülniük, s ez minden idejüket és energiájukat igénybe veszi.

Ha már említettük a színészeket, beszéljünk a statisztákról is! Szabó Éva (Nézsa, Táncsics u. 9. – 2618) azt kérdezi, hogyan lehetne ő statiszta. Nyilván nemcsak Szabó Éva, hanem még nagyon sok gyerek szeretne valamilyen filmben vagy pedig televíziós műsorban szerepelni. A filmek, illetve a televíziós produkciók rendezői maguk választják ki azokat a gyerekeket, akik az elképzeléseiknek legjobban megfelelnek. S még valamit! Aki egyszer már statisztált, egyáltalán nem biztos, hogy egy következő filmben is statisztálni fog. Tehát ez nem foglalkozás, hanem alkalmi munka.

Kovács Edina (Hatvan, Münnich F. u. 6. – 3000) viszont nagyon is szép pálya mellett döntött, újságíró szeretne lenni. Lehet, hogy pont a Pajtás olvasása kapcsán kapott kedvet ehhez a szép és érdekes foglalkozáshoz? A válasz most nem csak Edinának, hanem mindazoknak szól, akik ezt a hivatást kívánják választani. Először is érettségiznie kell az „újságírójelöltnek", közben jó, ha a gimnázium vagy a középiskola lapjába már rendszeresen írogat. Az egyetemi vagy főiskolai évek alatt pedig már valamelyik helybeli újságban kell elhelyeznie egypár kisebb írást. Így fokozatosan megismerkedik a szerkesztőség munkájával, életével, s a szakma fortélyaival.

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes:
FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók:
Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal:
Budapest, Révay u. 16. 1965
Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj:
Egész évre 139,50 Ft
I. félévre 77,50 Ft
II. félévre 62 Ft

81.2550 Athenaeum Nyomda
Kozma utcai üzeme, Budapest
Rotációs mélynyomás

Felelős vezető:
Soproni Béla
vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő:
SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő:
CZIFFERSZKY BÉLA
FORRAI JÁNOS

Pif

ÉS A BRAVÚROS NYOMOZÁS

© Ed. VAILLANT

COPYRIGHT BY EDITION VAILLANT

FOLYTATJUK

„RÁZÓS" A DESZKA

(CIKKÜNK a 2–3. OLDALON)

FOTÓ: WAGNER MARGIT

81/22
XXXVI. ÉVF. • 1981. SZEPT. 17. • ÁRA: 4 Ft
PAJTÁS

„SZELÍDÍTŐK” ÉS SZELÍDÍTETTEK

A közlekedés ma már szinte veszélyesebb, mint a középkorban egy háború volt. Az utakon robogó járművek között egyre nehezebb rendet tartani, mind nagyobb figyelemre és fegyelemre van szükség ahhoz, hogy baleset nélkül éljük az életünket. Ráadásul a gyerekek — szerencsére — változatlanul szeretnek szertelenül, helyesebben önfeledten játszani. Mindenütt. Otthon, a parkban, a játszótéren, a strandon és... és igen, az utcán is. Korunk legnépszerűbb utcai játszóeszköze, a gördeszka, amilyen nagy örömöt szerez hódolóinak, olyan nagy gondot okoz a gépkocsivezetőknek. „Tiltsák be!” — követelték már dühödten újságokban, rádióban mindazok, akik ebben a kis gördülő masinában vélték felfedezni a legfőbb veszélyt.

Szerencsére akadtak olyanok, akik ennél jobb megoldást, helyesebben megoldásokat találtak. Egyikük arra gondolt, hogy tovább kell bővíteni a közlekedési úttörők körét, mind több és több gyereket szükséges időben és alaposan megismertetni a közlekedés elengedhetetlen és megszeghetetlen szabályaival. Másik részük pedig azt fundálta ki, hogy inkább érdemes „megszelídíteni” a gördeszkásokat, semmint kitiltani őket az utakról, utcákról, terekről. Azaz, olyan védett helyre kell vinni őket, ahol senkit nem zavarnak és kedvükre gördeszkázhatnak.

Fékentartott ámokfutók

Nos, az első gondolat sok helyen megvalósult. Mi a boglárlellei közlekedési úttörőtáborban jártunk. A hagyományos foglalkozásokon kívül a legtöbb érdekességet természetesen a rendőrökkel való közvetlen, személyes találkozás szolgáltatta. A korszerű technikai felszerelések, berendezések jócskán megváltoztatták a rendőrök munkáját, kikép-

A társakra vigyázni, a rászorulóknak segíteni. Részben ez a közlekedési úttörők feladata. Ez már bizony nem játék...

Nézzük csak, mi mindent tud ez a rendőrkocsi. „Felfedező” kukucskálás az „autónyi” műszaki boszorkánykonyhába

zését. Egy dolog azonban nem módosult az idők folyamán: a rendőrök mindannyiunkért végzik áldozatos, sok lemondással járó szolgálatukat. Értünk követelik meg a szabályok betartását, s valamennyiünk érdekében nyújtanak szíves-örömest segítséget minden formában azoknak a közösségeknek, amelyek tőviről hegyire meg akarják ismerni a helyes közlekedés törvényeit. Ők „szelídítik" meg a vad ámokfutókat, hogy ne okozhassanak kárt bennünk — s önmagukban. A forgalom egyre nagyobb lesz, ez fokozottabb munkát és felelősséget ró a rendőrökre, s mindazokra, akik részt vesznek a közlekedésben.

Mindannyiunkra.

Deszkarandevú

Valószínűleg ez a felelősségérzet támadt fel mindazokban, akik életre hívták az első gördeszkaversenyt Budapesten, a Millenárison. No meg a játékosság, a vetélkedés szelleme sem hiányozhatott belőlük, hiszen ennek a deszkarandevúnak végül is az volt a lényege, hogy a gyerekek összemérjék saját ügyességüket, szerkentyűik „képességeit". A nehéz slalompályán átkígyózó, önfeledt gyerekek láttán jutott eszünkbe: nemcsak a Millenárison, a televízió szervezésében lehetne ilyen versenyeket rendezni. Akad másutt is lezárt utca, tér, lakótelepi park, játszótér, ahol háborítatlanul űzhetnék kedvenc játékukat a gyerekek. Mert igaz, ami igaz, alaposan próbára teszik ők a járművezetők idegeit, de azért nekik is jócskán felgyorsul a szívverésük, ha egy gépkocsi öt centire húz el mellettük. De ha olyan területhez jutnak, ahol veszélytelenül száguldozhatnak, ott igazán nyugodtan játszhatnak, s olyan dolgokat produkálhatnak, hogy élvezet nézni.

Lefogadom, hogy a televíziós bemutatójukat jó pár autóbuszvezető is végignézte.

Gyönyörködve.

Bőcs Ferenc

Fotó: Szalay Béla
Wagner Margit

Egy kis gyakorlás sosem árt a verseny előtt. Reméljük mind gyakrabban találkozunk ilyen viadalokon

Ha elfáradt a lábad, akár helyet is foglalhatsz a gördeszkán, csak arra vigyázz, hogy szálka ne menjen a...

Kombinált gyakorlat: gördeszkázásból — fekvőtámaszba. A versenyző „szabadon választott" gyakorlatot mutatott be — akarata ellenére.

Mesélik, hajdan három hatalmas fa között épült a település, amely ma Háromfa nevét viseli. De akkora fák voltak azok, hogy összeért a koronájuk. Bokron-gazon kívül nem is nőtt alattuk semmi. Ma viszont? Még az iskolának is olyan kertje van, hogy szövetkezetet alakítottak a gyerekek...

Különleges virágok díszítik az iskola kertjét

A fóliasátorban termelt paprika friss, ropogós

A térkép pocsék utat jelöl. Kellemes csalódás: a csodálatosra pingált nagyatádi műemlékházaktól remek út vezet a háromfai Móricz Zsigmond Körzeti Általános Iskoláig.

Messzebbről nehéz eldönteni, hogy tulajdonképpen minek a bejáratát őrzik az előkert színpompás virágai? Mert a modern sulikapuig szinte mindent ellepnek a déli Somogy napfényfürdőjén gyarapodó hazai és egzotikus növények. S itt nemcsak dísz az agavé és a liliom, a japán akác és a szegfű — melyet messze földről jönnek megcsodálni az emberek —, hanem a gyerekek gyakorlati munkájának eredménye.

SZÍVESEN FIZETNEK

Szép a virágrengeteg (jut belőle iskolai ünnepségre, köszöntőre, anyák napjára — mikor minek van ideje), ám az igazi, nagy dobás a zöldségkert, a minigazdaság. Mind a hatvanöt felső tagozatos tagja annak a szakcsoportnak, amely az ÁFÉSZ-szel szerződést kötött.

— A szövetkezettől kedvezményes áron kaptuk a fóliát, cserébe azt termeljük, amire a község és a környék lakóinak szüksége van — mondja Benedek Judit nyolcadikos. — Most még a paprika fut, de már újra vetjük a retket, ami ősszel igazi csemege.

A kertben, az iskolaépület mögött húzódik a fóliasátor, a holland ágyás és a „palántanevelde". Mindenki pontosan ismeri feladatát. Vannak, akik a retekmagot szórják, vannak, akik a hatalmas, érett paprikát szüretelik, mások kaszálnak, csomókba gyűjtik a gazt, a zöldtrágyának való hulladékot. Dobor Istvánné tanárnő, a szakcsoport vezetője mondja:

— Nyolc éve kezdtük szervezni a gyerekeket. Magam is csodálkoztam, mennyire lelkesedtek, hiszen a legtöbb családnak otthon is van kertje. Azt hiszem, az egyik régebbi diákom fogalmazta meg legjobban a lelkesedés okát, amikor azt mondta: Itt azért szeretünk dolgozni, mert nem csak magunknak termeljük a krumplit, a salátát...

Mindez ma még inkább igaz, mint nyolc évvel ezelőtt. Az iskolakertből közvetlenül kerül a zöldségféle a községi óvoda és a napközi otthon konyhájára. Akadt olyan lány, aki elkísérte nagymamáját a nagyatádi boltba és megesküdött, hogy az a paradicsom, amit a mamó vásárolt tőlük, a minigazdaságban termett. A szülők szívesen fizetnek az itt termelt árukért, mert híre van, hogy az mindig friss és gyönyörű.

„MI DÖNTJÜK EL..."

A hatszáz négyszögöles „háztájiban" dolgozó valamennyi gyerek pontosan tudja, hogy mennyi a közös „vagyon". Krásecz Zsuzsa már sorolja is:

— Van fóliasátrunk, tizennyolc méter hosszú, a fél csapat elfér alatta. A holland ágyást a téesztől kaptuk ajándékba. A szórófejes öntözőrendszer sokat segített az elmúlt,

aszályos nyáron. Kapa, kasza, gereblye, vasvilla — amennyi kell a jó gazdálkodáshoz.

A hetedikes Nádasi Tamás a csoport „főagronómusa".

— Minden évben mi magunk készítjük el a tervünket, és ennek alapján kötjük az ÁFÉSZ-szel a szerződésünket. Ha többet termelünk, több lesz a bevétel, vagyis a tiszta haszon. Tavaly például négyezer forint helyett hétezret sikerült kihoznunk a sulikertből.

A pénz „útját" a nyolcadikos Kutnyák Bernadett (lehet, hogy majdan ő lesz a téeszben a főkönyvelő?) ismeri legjobban:

— A bevétel egy részét a tanács kapja, ám a java visszajut hozzánk, mert a tanács veszi nekünk a szerszámokat, a vegyszereket és a műtrágyát. A többletbevétel viszont itt marad, és mi magunk döntjük el, hogy mire fordítsuk: vetőmagra, újabb berendezésekre, no meg a legjobban dolgozó gyerekek jutalmazására.

MÉG A TÉL ELŐTT

A befektetett energia tehát így alakul át anyagi javakká és szellemi kinccsé. Arról nem beszélve, hogy kertészkedés közben a gyerekek alaposan megízlelik a fizikai munkát, ugyanakkor jobban elmélyedhetnek a biológiába. S ez az igazi háromfai csoda: a játékos tanulás, mely egyént, közösséget egyaránt gyarapít.

Előbbi mondatomat hangosan is megfogalmazom; összenéznek a körülöttem ülő gyerekek. Még verítékes a homlokuk, némelyiknek talán vízhólyagos a tenyere. Németh Attila kap először észbe, amikor így szól:

— Igen, mi is erre gondoltunk, amikor először beszélgettünk az idei úttörőév jelmondatáról. „Hass, alkoss, gyarapíts" — ezt csináljuk a csoportban, most valahogy mégis másképp, többet kellene tennünk. Szerintem megpróbálhatnánk a szamócát és a ribizlit, igazi meglepetés lenne az óvodásoknak és a napköziseknek.

— Én meg azt mondom, vállaljunk az ősszel még három nap munkát a téeszben. Jut rá időnk, ha majd leszedtük és csomókba kötöztük a retket — teszi hozzá Nádasi Tamás. — Sőt, elmehetnénk néhány idősebb emberhez, hogy még a tél előtt rendet csináljunk a kertjükben.

A „szövetkezetiek" pillanatok alatt elfelejtik, hogy az imént szuszogni is alig tudtak a fáradtságtól. Biztos vagyok abban, hogy terveik fólia nélkül is kikelnek: fűti őket a lelkesedés, a tennivágyás. Így szokták meg, ilyenné nevelték őket a szülők, a pedagógusok, s ezt kívánja a föld is, amely a munkáért jól fizet.

Dési Péter
Fotó: Karasz Lajos

Senki sem mondhatja: ejnye, fiacskám, hogy áll a kezedben az a vasvilla!

A HÁROMFAI GAZDÁK

Életlen kaszának a fű is akadály

BESZÉLGESSÜNK A PÉNZRŐL II.

A pénz története titokzatos labirintus, amelyben ezúttal már a második lépést tesszük meg. Ha van kedved és türelmed, tarts velünk! Érdemes a végére járni! Hidd el, nincs olyan kemény titok, amit a kíváncsiság kalapácsával fel ne lehetne törni.

Hol volt, hol nem volt, a nagy legendák túlsó partján, volt egy ország: El-Dorado. Ennek az országnak a királya fantasztikusan gazdag volt. Minden használati eszköze aranyból készült: a bútorok, a tányérok, a kanalak, még a ruhája is. A király mégsem volt boldog. Fájt a háta a nehéz aranypalást súlya alatt, lábát feltörte a kemény aranysaru és úgy istenigazából semminek sem tudott örülni, hiszen mindene megvolt. Mire vágyakozzék az, akinek mindene megvan? Szegény, szegény gazdag király!

Ha szemtől szemben beszélgetnénk, most biztosan azt mondanád: döntsük el végre, hogy szegény volt az a király vagy gazdag? És különben is, mi a gazdagság, hol kezdődik és hol fejeződik be? Ha feltennéd ezt a kérdést a barátaidnak, közülük jó páran nagyon egyszerűen elintéznék a dolgot. Az a gazdag, akinek sok pénze van — mondanák. Biztos ez?

Szegény „billiomos"

1946 elején a háziasszony egymillió pengőért legfeljebb pár darab tojást tudott venni, az akkori gyerek pedig kétmilliót adott egy mozijegyért. Milliomos volt az a gyerek? Rá lehet fogni, hiszen milliókat hordozott a zsebében. Az már más kérdés, hogy 1946-ban egybillió pengőért még villamosjegyet sem tudott venni magának a szegény „billiomos".

Ugye, hogy nem is olyan egyszerű a dolog?! Egy lerombolt, tönkretett, rongyossá szegényedett, éppenhogy ébredő országban, mit sem értek a milliók, meg a trilliók.

A példával eljutottunk a felismerésig: nem feltétlenül gazdag ember az, akinek sok pénze van, bár nagy általánosságban a gazdagság és a pénz fogalma szorosan összefügg egymással.

Az előző részben a pénz születésének pillanatát tisztáztuk, azt a nagy, történelmi „pillanatot", ami több ezer évig tartott. Újszülött egyenértékesünk — mint ahogy ez már lenni szokott —, alakult, formálódott, vagyis fejlődött, s hamarosan aranyos, ezüstös, okos nebulóvá cseperedett. Az arany és az ezüst minden számítás, összehasonlítás mércéjéül szolgált, a pénz értéke tehát ezekben a nemesfémekben fejeződött ki elsősorban.

Ezerarcú pénz

Vajon melyik nép alkalmazta először — más egyenértékes áruk helyett — a számítás alapjául a fémpénzt? A nehézkes cserebere üzleteket Mezopotámia őslakói, a sumérok könnyítették meg első ízben a fémpénz közbeiktatásával, valamikor nagyon régen, időszámításunk előtt a IV. évezredben. Attól kezdve rengeteg féle „arca", formája, neve volt a pénznek. A történelem zivataraiban vásárlóértéke is változott, hol nőtt, hol csökkent, attól függően, hogy eleinknek éppen háborúzni vagy dolgozni volt-e kedvük.

Azt hiszem előtted is világos, hogy a háborúk nemcsak véráldozattal, járványokkal jártak. Az észnélküli hadakozás mindig is akadályozta a termelést. Ahol nem dolgoznak az emberek, ott ugyancsak megroggyan „pénz-őméltóságának" a kedve, pontosabban értéke, mivel ő kizárólag kiegyensúlyozott lelki-gazdasági körülmények között érzi igazán jól magát.

No, de ott tartottunk, hogy a pénz rengeteg arccal bűvölte őseinket. Az ókori görög piacokon már ott álltak a pénzváltók asztalai, rajtuk hever-

RINTUS ELEJE

tek a különböző érmék: föníciai, karthágói, lid, perzsa stb. pénzek. Volt ott arany-, ezüst-, réz-, sőt még vasérme is, az egyiken lovas, a másikon bagoly, vagy éppen fényes császári portré. Virágzott a pénzváltók üzlete, ők voltak az elsők, akik látványosan bebizonyították, hogy nemcsak a föld, a ház, a rabszolgák serege jelenthet vagyont, hanem a fölhalmozott pénz is, amiért bármikor bármit meg lehet kapni.

Nem lenne szép dolog tőlem, ha nem mondanám el, kik voltak a pénzváltók, és miért volt rájuk szükség. Nos, hát figyelj: A hajók akkoriban már a világ minden tájáról hordtak Athénba árut. Rezet, olajat, gabonát, sózott halat, bort kínáltak a kereskedők, s áruikért olyan pénzt akartak kapni, aminek más vidéken is keletje volt. Az eredményes kereskedéshez pontosan kellett tudni, hogy hol szeretik leginkább az egyiptomiak pénzét, hogy a szirakuzaiaknak tetszik-e a föníciai érme, vagy mondjuk, hogy a délorosz sztyeppéken élő szkíták, milyen érmére „buknak" a legjobban.

Umberto okos fiú

Vegyünk egy példát. Megérkezik Athénba Umberto szicíliai kereskedő, akinek az a titkos terve, hogy gabonaszállítmányának a felét Szirakuzában adja majd el. Umberto okos fiú, nagyon jól tudja, hogy a szirakuzaiak előtt igen komoly becsülete van az athéni drachmának. Ezért aztán odamegy a pénzváltóhoz és azt mondja neki: „Szicíliai pénzem felét szeretném átváltani athéni érmékre." A pénzváltó nem kérdez semmit, ő is nagyon jól tudja, hogy bár a szicíliai gabonát a szirakuzaiak saját pénzükkel fizetik, ám áruikból többet és jobbat adnak el Umberto mesternek athéni drachmáért. A szirakuzai pénzért természetesen máshol, talán éppen Egyiptomban vásárol majd árut az ügyes Umberto.

A kereskedők miatt — akik ott voltak a pénz születésénél, s akik nélkül ez az izgalmas egyenértékes nem is létezne —, volt szükség a pénzváltókra. Mellettük hamarosan megjelentek a bankárok is, akiknek nagyon fontos szerepük volt a „pénzvilág" további fejlődésében, hiszen általuk született meg a modern gazdálkodás nélkülözhetetlen eleme, a hitel.

De erről majd legközelebb.

Magyar Katalin

?!

Bocs, hogy közbeszólók, de valami baj van a méretekkel. Mármint a cipők, a ruhák méreteivel. Ugyanis hiába gúvasztom a szemem, s velem együtt sok-sok serdülő vásárló, sehol sem látok mondjuk egy divatos, modern lánycipőt, teszem azt negyvenes méretben. Mielőtt bárki felszisszenne, megnyugtatom, ma már nem számit ritkaságnak, ha egy tizenkét-tizenhárom éves leányzó ilyen „nagylábon" él. Egyébként logikus is, hiszen a mai gyerekek testmagassága is jócskán felülmúlja az előző nemzedékekét, miért pont ez a végtagjuk lenne kivétel. Jól is néznének ki szegények, ha csaknem kétméteres testüket harminchatos „piskótákon" kellene egyensúlyozniuk.

Pedig az iparban dolgozók, tervezők, gyártók valahogy ilyesfajta „szörnyszülöttekre" készitik termékeiket. Izlésesek, divatosak, szépek ezek a lábbelik, de nem ártana, ha megálmodóik, de főleg készitőik azt is megnéznék, kiknek, milyen méretben kellene gyártani.

Így még eredeti céljukat is elérnék ezek a lábtyúk.

Viselnék őket. A „negyvenesek" is.

(bőcs)

SISAKKAMERA

Amikor a fotóriporter ejtőernyős ugrást hajt végre, mindkét kezével az ernyőt irányítja. Ilyenkor sisakkamera segítségével tudja közelből fotózni társait. A fejfedőn rögzített elektromos továbbitású, automata fényképezőgépet fogaival működteti.

FÉNYES SIKER AUSZTRIÁBAN

Az Úttörőstadion labdarúgó szakkörének játékosai kemény edzésekkel készültek fel az őszi bajnoki idényre. A háromhetes napközis tábor kitűnő lehetőséget biztositott az erő és állóképesség megszerzésére, de mellette bőven jutott idő a „labdaszelidítő" gyakorlatokra és a kétkapus futballcsatákra. A felkészülés végén két csapattal Ausztriában jártak. Vendégszereplésüket fényes siker kisérte: a 15 évesek másodikok, a „kicsik" elsők lettek.

TÁNCOSOK KERESTETNEK

A Fővárosi Művelődési Ház több évtizedes hagyományokra visszatekintő modern táncklubja várja azokat a 8–11 és 15–18 éves lányokat és fiúkat, akik szívesen táncolnának, jó mozgásúak és vállalni tudják egy amatőr művészeti csoport gyakran erős követelményeit is. Rajta hát leendő táncművészek! Szeptember 20-án 17 órától a művelődési ház balett-termében Benkő Zsófia és Benkő Mártonné tánctanárok szivesen fogadnak benneteket.

NAPIMÁDÓK?

Furcsa póz a napozáshoz. Pláne, ha sötét felhők takarják az eget. Egyszóval nem napimádók. Szabad a gazda? Jógáznak.

A GYERMEKEK VILÁGNAPJA

Az ENSZ Gyermeksegélyező Alapja – az UNICEF – kezdeményezésére szeptember 20-át a gyermekek világnapjává nyilvánította. A világszerte kibocsátott képes levelezőlapok, az UNICEF emblémával ellátott szatyrok és más csekélységek bevételéből segítik a leginkább rászorulókat orvossággal, ruhaneművel, tanszerekkel és játékokkal. Hazánkban a Magyar UNICEF Nemzeti Bizottság végzi ezt a munkát. E segítőkész akció elsősorban a fejlődő országok gyermekeit támogatja.

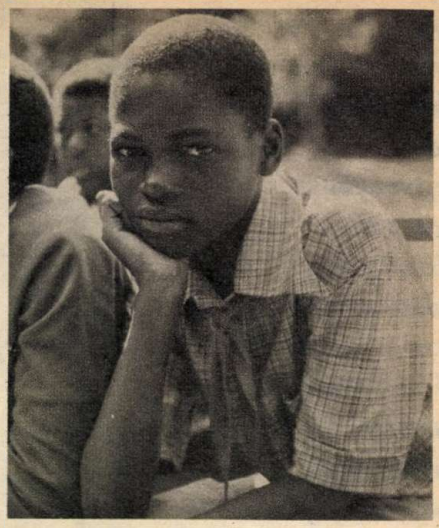

A POPDZSUNGEL ÚJ IRÁNYTŰJE

Aki szereti a popzenét, annak egyszerűen nem hiányozhat könyvespolcáról a nemrég, immár második alkalommal, bővített kiadásban megjelent „POPZSEBKÖNYV". A pop világa ma már olyan, akár egy áthatolhatatlan dzsungel. A zsebkönyv azonban segít a tájékozódásban, nemcsak az együttesek történetével, hanem önálló fejezetekben a pop-, a rock-, a diszkó-, sőt a dzsesszrock különböző irányzataival is részletesen foglalkozik. A zsebkönyv színes kazettaborítókkal kedveskedik annak, aki megveszi ezt a pop-kiadványt.

CVÍDER BENEDEK BALLADÁJA III.

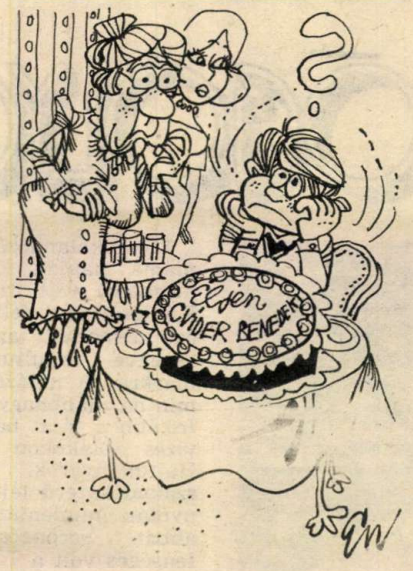

Hogy a születésnapi bulimra nem jött el a kutya sem, szinte már meg sem lepett. Hiába no, ha nem vagy átlagember, a lelkedet is kiteheted, akkor is rideg közöny az osztályrészed. Pedig milyen sok szerettel hívtam őket!...

Még azt is elmeséltem, hogy kinek mire kell majd vigyáznia. Hogy a Gőz Vince ne lepődjön meg, ha apu lehordja egy kissé, ugyanis ráfogtam, hogy ő szakította le a táskámról a fület. Istenem, hamarjában ő jutott az eszembe. Mondtam a Barokk Jucinak is, hogy ne jöjjön zavarba, ha netán megkérdezik, hogy mire kellett neki hirtelen az a százas, amit elvesztettem, de hamarjában ugye... azt kellett mondanom, hogy kölcsönadtam neki, hiszen értitek.

És így tovább. Szóltam az összes ürgének jó előre. Erre nem jönnek. Most mondjátok... miért van az, hogy aki hálát vár, annak újra és újra csalódnia kell?!...

EGY KÉP – EGY MONDAT

Mit nekem az anyatej, ha kéznél van a kedvencem...

Előző számunkban megismerkedhettetek azokkal a gyerekekkel, akik a Mini Pajtás „Indul a rejtvénybusz" pályázatán csehszlovákiai utazást nyertek. Akkor a kirándulás első két napjának eseményeiről olvashattatok. A mostani folytatásban figyelemmel kísérhetitek a következő három nap történetét.

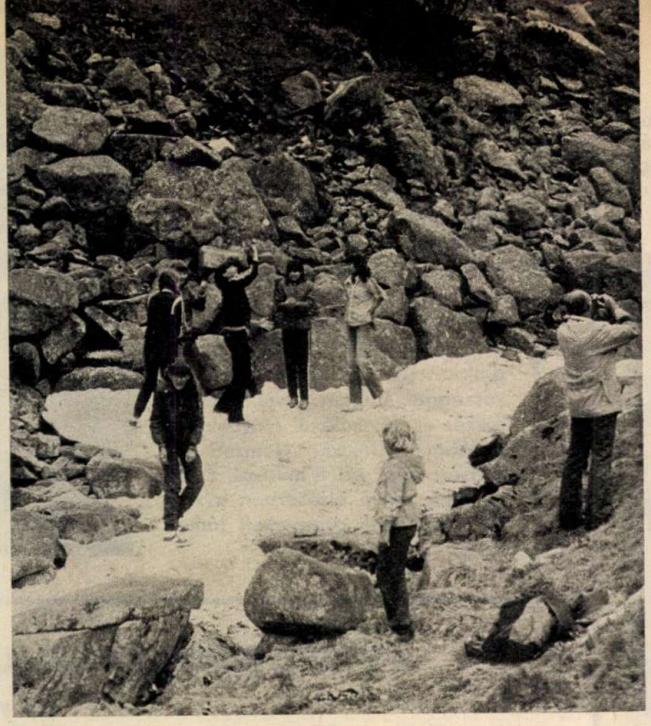

Bár a hófolt nem volt óriási, egy kis hógolyózáshoz éppen megfelelt

NYÁRI HÓGOLYÓ

Csehszlovákia egyik legszebb részén, a Dunajec folyó völgyében buszozva érkeztünk a híres Vörös Kolostorhoz, melyet 1913-ban alapítottak. A rideg szerzetesi cellákat járva a lányok élcelődtek a fiúkkal, hogy nem ártana nekik a szigorú rendi életforma, mert akkor talán megkomolyodnának. A srácok nem hagyták annyiban a dolgot, a patikamúzeumban megtörtént a „visszavágás".

— Ha szerzetes lennék — mondta Gudella Antal, az egyik ifjúvezető Uriból —, itt keverném a lányoknak a keserű porokat.

A „gyengébbik" nem persze úgy tett, mintha ezt már meg sem hallotta volna. Inkább mélyen elmerült a kolostor területén található régészeti ásatások szemlélésében, észre sem véve, hogy az eső megint elkezdett szemerkélni. Gyorsan betódultunk a buszba. Integettünk még a vad folyású Dunajec bátor tutajosainak, aztán hirtelen nem láttunk semmit. Tejfehér felhő takart el mindent.

— Semmi baj! — nyugtatta a társaságot a gépkocsivezetőnk. — Felfelé megyünk, a felhők fölé...

„Express repülő"

Lassan, szinte az utat tapogatva haladtunk. Aztán ugyanolyan gyorsan vége lett felhőjárásunknak, mint amilyen hirtelen kezdődött. Láttuk az alattunk vonuló felhőréteget.

— Most mi vagyunk az „Express repülő" — viccelődött Hajdú Beáta.

A felhők után Lomnicra értünk. A buszból kiszállva jólesett sétálni egyet.

A vacsora a szokottnál is hamarabban eltűnt az asztalokról és utána pillanatok alatt csend lett a szobákban.

Reggelre mintha kicserélődött volna a társaság. Frissen, vidáman vágtunk neki utolsó tátrai kirándulásunknak. Vonzott bennünket a Lomnic 2632 méter magas csúcsa, amit minél közelebbről szerettünk volna megnézni.

Gyaloglás helyett az izgalmasabbnak tűnő lanov-

A tóparton óvatosan kellett közlekedni, mert egy kényszerfürdő nem lett volna egészséges a hideg vízben

Tátrai kalandozásunk harmadik napján kicsit szomorkássá vált az időjárás. Kilátástalanul felhős volt az ég, szemerkélt az eső. Derengve indultunk Késmárkra. A nótázó kedv is mintha alábbhagyott volna. Inkább a tájat bámultuk a vizes ablakokon keresztül. Hajtűkanyarok, meredek, szakadékszerű lejtők és fenyőfák mindenütt. De még abban a borongós időben is fenséges volt a Tátra.

Kézzel-lábbal szlovákul

Késmárkon már nem esett az eső. Thököly Imre mauzóleumának megtekintése után rövid városnézés, ajándékvásárlás következett. Itt aztán a kézzel-lábbal való magyarázás minden fortélyát bemutatták a gyerekek. A reggeli álmosság egy csapásra eltűnt a szemekből.

— Egészen jól mutogatok szlovákul — jegyezte meg Varga Csilla, aki Ácsról jött és biztos, hogy otthon gyorsabban elintézi a bevásárlásait. Szerencsére mindenki gyorsan végzett — indulhattunk tovább.

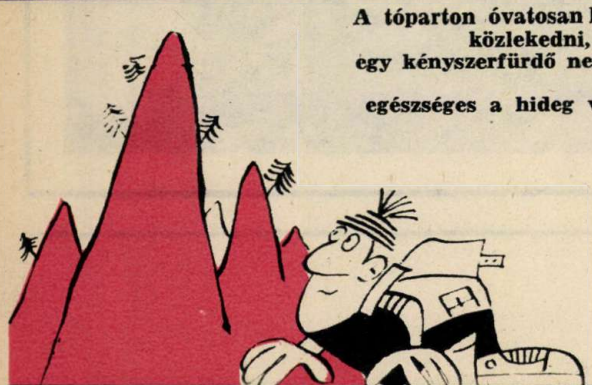

Rejtvénybuszon Csehszlovákiában II.

Már jócskán fent voltunk a „nagy hegyen", de a csúcsra még mindig felfelé néztünk

Zsóka magyarázatára mindig érdemes volt odafigyelni. Lent: vidám zeneszó és ének a pihenőhelyen

kázást választottuk. A magasból gyufaszálaknak tűntek az óriási fák és kavicsoknak a hatalmas sziklák. Ahogy egyre feljebb kusztunk a hegy oldalában, úgy tűnt el fokozatosan a növényzet. A végén csupán egy-két igénytelen cserje kapaszkodott a sziklák között.

A végállomáson, a felhő takarta csúcs alatt megbabonázva néztük az égszínkék tavat. Frech Zoli és Varga Jancsi valóságos csatakiáltással rohantak a vízhez.

Fejünkön kopogott a jég

— Hű, de jó hideg! Csoda, hogy jégtáblák nem úszkálnak rajta — mondta Zoli.

— Jég, az nincs, de hó ott följebb van — mutatta Zsóka, s kijelentése mintha vezényszó lett volna, úgy indult meg egyszerre mindenki felfelé.

— Ki látott még ilyet? Nyáron hógolyózni! — lelkendezett Nagy Mária, de alighogy kimondta, kapta is a nyakába az első adag „hűsítőt". Az önfeledt játszadozás közben észre sem vettük a vészesen gyülekező sötét felhőket. Háromig sem tudtunk számolni, és fejünkön kopogott a jég. Futottunk egy nagyot. Mikor végre fedett helyre értünk, abbamaradt a jégeső, és akár napozni is lehetett volna.

Már alaposan benne jártunk a délutánban, de ebédre ez idáig egyikünk sem gondolt. Pedig a látvánnyal aligha lehet jóllakni. Igyekeztünk hát lefelé, hogy étermet keressünk. Gulyás Gusztávné — aki lányával együtt külön fizetett be erre az útra — meghívta az egész társaságot ebédre.

Az utolsó órákban is bőven volt hát részünk látnivalóban, élményben. S mikor este a diszkóban összejöttünk, csak azt sajnáltuk, hogy ilyen gyorsan elszaladtak az együtt töltött napok.

Mikor visszagondolok a Tátrára, eszembe jutnak a vízesések, a sziklacsúcsok, a nyári hó, a Betlair-kastély. De ami legjobban megmaradt bennem, az a sok-sok nevetés, tréfa és barátságunk a rejtvénybusz utasaival.

Kép és szöveg:
Koncz Dezső

MESÉLŐ NÉGYZETCENTIMÉTEREK

Az Indiai-óceánban fekvő Mauritius szigetén estélyt rendezett a kormányzó felesége. Kiderült azonban, hogy a bélyegkészlet, amellyel – lévén a sziget Nagy-Britannia koronagyarmata – Angliából látták el az itteni postahivatalt, kifogyott. Miután a meghívókat sürgősen postára kellett adni, úgy döntöttek, hogy helyben nyomnak bélyeget. Hozzáértő vésnök hiányában a lemezek elkészítésére egy órásmestert kértek meg, aki eleget is tett a feladatnak, de munka közben hibát követett el: a szokásos Port Paid (portó fizetve) helyett a Post Office (postahivatal) szavakat metszette a lemezre. Ötszáz darab ilyen feliratú egy és két pennys bélyeget nyomattak és használtak fel anélkül, hogy a tévedést észrevették volna.

Kincset érő hibák

Mindez 1847 szeptemberében történt. Két évtized múlva fedezte fel a rendellenességet egy francia szakértő, akinek tíz darabot kínáltak megvételre ezekből a bélyegekből. Darabjáért száz frankot fizetett. Ma tizenhárom ilyen narancsvörös egy pennysről és tizenkét kék színű két pennysről tudnak. Értéküket csak csillagászati összegekkel lehet kifejezni.

Hasonló különleges ritkaság viszonylag kevés ismeretes, hibás bélyeg azonban – legyen a hiba oka akár nyomási rendellenesség, akár rajzban vagy szövegben elkövetett tévedés – gyakorta előfordul. Ezek féltve őrzött kincsek. Ami ugyanis másutt selejt, a filatéliában érték. Annál nagyobb érték, minél kevesebb van belőle.

Ennek ellenére tévedés lenne azt gondolni, hogy a bélyeggyűjtés célja a pénzszerzés. A bélyeggyűjtés kedvtelés. Olyan kedvtelés, amely örömöt szerez, szórakoztat, pihenést, kikapcsolódást jelent, fejleszti a szépérzéket és a tudásszerzés kimeríthetetlen forrása.

Motívumgyűjtés

A világ első két bélyegét, a fekete egy pennyst és a kék színű két pennyst a királynő arcképével – a rohamosan növekvő postaforgalom megkönnyítésére és egyszerűsítésére – Angliában adták ki 1840. május 1-én. A kezdeményezést mind több követte és a postabélyeg egy-két évtized alatt az egész világon elterjedt. Vele együtt a bélyegek gyűjtése is.

Először az egész világ bélyegeit gyűjtötték, de ahogy nőtt a kiadott bélyegek száma, szakosították magukat a gyűjtők egy-egy földrészre, majd országokra, aztán témákra, illetve motívumokra (virág, madár, sport stb.).

60 millió hódoló

A bélyegeket persze nem elég csak egymás mellé elhelyezni. A motívumgyűjteményt valamilyen rendszer szerint fel kell építeni, ehhez pedig alaposan, részleteiben is meg kell ismerni az adott területet, a lehető legtöbbet megtudni arról a személyről, tárgyról vagy eseményről, akit, illetve amit a bélyegek ábrázolnak. Sőt, arról is, amit az ábra jelképez, amire mutat, figyelmeztet. Ez a bélyeggyűjtés lényege.

A motívum-filatéliának nem kis szerepe van abban, hogy a bélyeggyűjtés ma már a legnépszerűbb, a legnagyobb hobbi a világon. Valóságos mozgalom, amelynek minden országban egyesülete vagy egyesületei vannak, ezeknek pedig nemzetközi szervezete, a Bélyeggyűjtő Szervezetek Nemzetközi Szövetsége. Újságok, folyóiratok, szaklapok és – könyvek, katalógusok segítik a gyűjtőket, akiknek számát az óvatos becslések 60 millióra teszik.

A Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetségének 130 000 felnőtt és csaknem 35 000 ifjúsági tagja van. Ifjúsági szakkör minden alsó-, közép- és felsőfokú iskolában is alakítható – legalább tíz jelentkező esetén. A tagok a szakkörben megismerkedhetnek a filatélia alapelemeivel, elsajátíthatják a gyűjtéshez szükséges tudnivalókat, minden magyar újdonságból igényelhetnek egy példányt és szervezett keretek között cserélhetnek is.

Kővári József

HERCEGI SZINJÁTÉK

A canterbury érsek szokatlan módon kezdte ünnepi prédikációját: „Egyszer volt egy herceg és egy hercegnő. A herceg sudár volt és jóképű, s egy nagy birodalom trónja várt reá. A hercegnő szőke volt és szépséges. Egy napon találkoztak, szerelem támadt a szívükben, és elhatározták, házasságot kötnek. Olyan ez, mint egy tündérmese. Csakhogy a tündérmesék általában befejeződnek a házasságkötés pillanatával, és csupán ennyi marad: boldogan éltek, míg meg nem haltak. Pedig hát számotokra most kezdődik egy új történet, egy új élet."

Nem hordhat magas sarkú cipőt

Azok, akik számára az új történet kezdődött, ott álltak a Szent Pál katedrális kupolája alatt. Charles Philip, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyság trónörököse, Wales hercege és Lady Diana Spencer, egykor ugyancsak királyokat adó ősi angol nemesi család sarja. Azok számára, akik a hatalmas londoni katedrálisban ültek és a főváros utcáin szorongtak (egymillióan voltak a palotát a templommal összekötő útvonal mentén) valóban, olyan volt az esküvő, mint életre kelt tündérmese.

A látvány tette azzá. A menyasszony hét és fél méteres uszálya, a vőlegény rendjelekkel feldíszített tengerész egyenruhája. Az erre az alkalomra fényesre suvikszolt hintók menete. A 17. századi egyenruhákban lovagoló testőrök sorai. A kék-fehér-piros zászlók lobogása. A főváros összes harangjának kongása.

Persze már abban is, amit a főpap mondott, volt valami a tündérmesék költői túlzásaiból. A herceg nem éppen alacsony, de különösebben sudárnak sem mondható. Mindössze két centivel magasabb a hercegnőnél. Ezért aztán az első dolog, amit Lady Dianának az esküvőre készülve meg kellett jegyeznie: többé nem hordhat magas sarkú cipőt, nehogy a trón várományosa fölé magasodjék.

Ami Károlyra vár

De a nagyobb baj a birodalommal van, amely a hercegre vár. 1947-ben, amikor a mostani vőlegény mamája, II. Erzsébet királynő kötött frigyet Fülöp edinburgh-i herceggel, Nagy-Britannia valóban nagy hatalom volt. Sőt, egybe írva, nagyhatalom is. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének (röviden az ENSZ-nek) alapokmánya öt nagyhatalmat ismert el: a Szovjetuniót, az Egyesült Államokat, Kínát, Nagy-Britanniát, Franciaországot. Ők a válságos helyzetek esetén összeülő Biztonsági Tanácsnak állandó tagállamai. Mind az öt országnak vétójoga van. Mit jelent ez a vétójog? Azt, hogy ha a Biztonsági Tanácsban bármelyik az öt közül azt mondja egy javaslatra, hogy nem, akkor nem lehet határozat.

A Biztonsági Tanácsban Nagy-Britannia széke megmaradt. Az ország hivatalos nevében is a „Nagy". Egyébként minden megváltozott. A birodalom széthullott. Ma már szinte nehéz elhinni, hogy akkora területek, mint Kanada, Ausztrália, India, Pakisztán, Kelet-Afrika alá voltak rendelve a kicsi Angliának. A brit gyarmatbirodalom bomlása már jóval a második világháború előtt megkezdődött (sőt, tulajdonképpen már a 18. században elindult ez a folyamat, amikor a függetlenségi háború nyomán megszületett az Egyesült Államok). Napjainkra egy-két pici szigetet vagy támaszpont kivételével Londonnak nincsenek külső birtokai. A rossz gazdasági helyzet, a sok munkanélküli, az egykor legendás pénz, a font romlása még inkább tudatosította a szigetország lakóiban: birodalomról szó sincsen, csupán közepes nagyságú államról. Különösen, hogy — az állandó zavargások nyomán — Észak-Írország elszakadása is reális lehetőséggé vált.

Karatézó díszhuszárok

Az esküvő néhány órájára ezt elfelejtették a nézők. A nemzeti büszkeség, az „Ismét Angliára figyel a világ" igézete furcsa, királyokkal nem rendelkező országok lakói számára szinte már nevetséges dolgokat szült. El tudná képzelni azt egy magyar, hogy egy esküvő kedvéért két napra kiköltözzön, mondjuk, a budapesti Rákóczi útra? Hogy kivigye a kempingágyát, a teafőzőjét, a kispárnáját, és

.....»

A Szent Pál katedrálisban a canterbury érsek — a legmagasabb anglikán egyházi méltóság — előtt fogadott örök hűséget Diana és Károly

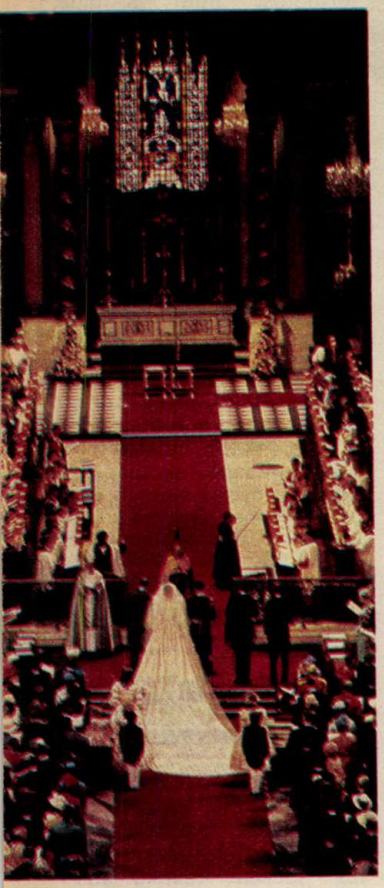

HERCEGI SZÍNJÁTÉK

várja, hogy majd negyvennyolc óra múlva végigvonuljon előtte egy lovaskocsisor?

Mert több tízezer angol ezt tette.

El tudná képzelni azt egy magyar, hogy egy házasodó pár kedvéért (akárkinek is a gyermekei) piros-fehér-zöldre fesse a fejét? Mert jó néhány százan ezt is megtették, piros-fehér-kékre, Nagy-Britannia színeire festették a fejüket. Az angol televízió megkérdezte néhány tarkára mázolt királyrajongótól, miért piros-sárga-kék a haja? Közölték, sajnos olyan rossz minőségű fehér festék kapható csak a városban, amely a fejen megsárgul.

Ettől, azt hiszem, senkit sem fog el a sárga irigység.

Az életre kelt tündérmese főszereplői: az ifjú trónörökös házaspár

Teljes díszben az esküvői menet. A felvonulás útvonalán egymillió néző szorongott, éljenzett.

Nagy-Britannia színeiben: piros-fehér-kékben pompázott szinte minden és mindenki az esküvő napján Londonban. De mi lesz a szürke napokon?

Azok, akik a járdákon tolongtak, nem láttak az ünnepség színfalai mögé. Nem tudták, hogy a teljes útvonalat óránként rutinszerűen átfésülik — idomított kutyákkal és elektronikus masinákkal — a hadsereg és a haditengerészet aknakeresői. (A forrongó Észak-Írország — ahol már hónapok óta tartott a politikai foglyok éhségsztrájkja —, a lázongó munkásvárosok: Liverpool, Manchester miatt jogos volt a félelem egy esetleges merénylettől.) Nem tudták, hogy a királyi, a főrendi hintók mögött lovagló, csillogó egyenruhás díszhuszárok a Scotland Yard különlegesen kiképzett mesterlövészei és karatéspecialistái. Nem tudták, hogy az ország (sőt, a birodalom) történetében első ízben kaptak olyan parancsot a rendőrök, hogy a tömeg felé forduljanak. S így meglehetősen udvariatlan módon hátukat mutassák a királyi családnak. Nem tudták, hogy a marcipános esküvői tortát (180 centi volt a magassága) darabokra szedték szét a palotaőrök és alaposan megvizsgálták: nem robban-e? Persze, ha már pattogó, szájban robbanó cukorka kapható Londonban, miért ne robbanhatna egy torta?

Washingtonban morogtak

A tortatoronyból csak százhúszan ettek. Ennyit hívtak meg a vendégek közül az ünnepélyes „reggelire" (délután négykor szolgálták fel). Ez a meghívás egy kis morgást okozott Washingtonban. Nancy Reagan, az amerikai elnök felesége ugyanis nem lehetett jelen. Azt mondták: csak a szűk családi kör lesz együtt. Igen ám, de mit keresett ott Charles hercegnek az a tanára, aki a krónikák szerint két alkalommal is lekevert egy-egy nyaklevest a trón várományosának? És az az amerikai középkorú házaspár, akinél Lady Diana egy évig cseregyerek volt? Az elnöki hitves — aki hat páncélozott gépkocsival és tucatnyi testőrrel érkezett Londonba — ezt nemigen tudta megérteni.

A nyaklevest osztogató tanár meghívása része annak az egyensúlyozó mutatványnak, amellyel az angol királyi ház fenn tudja tartani magát a változó világban. Fülöp herceg, a királynő férje egyszer ezt így fogalmazta meg: „Az uralkodónak sok lépés távolságban kell maradnia. Így van tekintélye. Néha pedig közel kell lépnie a néphez, s megmutatnia, hogy ember ő is. Így szeretik."

Az esküvő napján a vőlegény két öccse, Andrew és Edward herceg, gondoskodott arról, hogy a frissen házasodott trónörökös-pár megmutathassa: olyan emberek ők, mint mások. Az esküvői hintó hátára lila és ezüst léggömböket kötöztek és kitűzték saját kezű feliratukat. Ezen átlőtt szerelmes szív volt látható és természetesen ez a felirat: „Épp most házasodtak!"

A legjobban fizetett munkanélküli

Másnapra már kevés maradt a dicsőséges napból. London utcáin kétmillió kiló szemetet takarítottak össze az utcaseprők. Tekintve azt, hogy egymillióan voltak kíváncsiak a felvonulásra, megállapítható, az ünneplő közönség szemetelő kedve se volt mindennapi. A tűzoltóság a Hyde parkban felépített fakastély füstölgő maradványait locsolgatta. Az ünnepi tűzijáték ugyanis egy 16. századi látványosság pontos másolata volt (amikor még valóban nagy volt Britannia) és a petárdarobbanások után lángra lobbantották a tapalotát is.

Az ifjú pár nászútra indult. Jó hosszú nászútra. Ez cikkünk megjelenésekor is tart még. Előbb a Földközi-tengeren hajóztak a Britannia elnevezésű (másként hogyan is hívhatnák?) királyi jachton. Megálltak Gibraltáron. Ez a megálló a spanyol „kollégák" roszszallását váltotta ki. János Károly spanyol király csak ajándékot küldött, nem vett részt a menyegzőn. A Spanyolország csücskén levő támaszponthoz — Madrid ellenkezése közepette — ragaszkodik a brit korona. Annyira ragaszkodik, hogy az itt levő katonai alakulatban két olyan altiszt is szolgál, akihez hasonló feladattal nem rendelkezik senki a világ más hadseregében: Majometetők. A legenda szerint ugyanis Gibraltár fölött addig leng csak a brit lobogó, amíg majmok élnek a sziklán.

A nászút Svájcba, Skóciába is elvitte a friss házasokat. És utána? Nem csupán Angliának kell szürke napokra ébrednie. A trónörököspárnak is. Károly herceg lesz Nagy-Britannia — amúgy is hatalmas számú — munka nélküli férfiai közül a legjobban fizetett. A királynő még egyáltalán nem idős, jó egészségnek örvend, s ha addig él, amíg elődei, akkor Károlyból csupán nagypapa korában lesz király. Az újságok megkérdezték Lady Dianát, nem lesz-e terhes évtizedeken át semmi mást se csinálni, mint megnyitni valamit, bezárni valamit, átadni valamit, átvenni valamit, ismeretlen emberekre mosolyogni?

Azt felelte: „Most már késő ezen gondolkodnom."

Kereszty András

KFT
EGYÜTTES

MÁRTON ANDRÁS

LAÁR ANDRÁS

BORNAI TIBOR

IFJ. LENGYELFI MIKLÓS

DALDORÁDÓ

Daldorádó-eldorádó olyan alkalmas, előnyös hely valamely csoport számára, ahol bőség, öröm terem valamilyen tevékenység során. A beérkezett művek száma: 1200... Az elődöntőkbe jutott: 36... Az elődöntők utáni közönségszavazat: 153107... A tévénézők száma: ötmillió. A díjak: kettő a legjobb hangszerelésért, három-három a legkitűnőbb előadónak és szerzőnek, valamint egy különdíj. Ez volt a Magyar Televízió tánc- és popdalfesztiválja a számok tükrében, 1981 augusztusában

A tavaly ősz óta folyó szervezési munkák után augusztus 21-én késő éjszaka megszületett az eredmény. Ez elsősorban Victor Máté zenei rendezőnek köszönhető. A fesztivál megrendezése az ő ötlete volt.

— Tulajdonképpen csak elő kellett kotornom a fiók mélyén porosodó „emlékeket" — mondta —, hiszen ilyen fesztivált már 1966-ban is rendeztek hazánkban.

— Kilenc éve azonban nem volt hasonló esemény könnyűzenei életükben. Miért elevenítették fel éppen most a már-már elfelejtett versenyformát?

— A fesztivál látszik legalkalmasabbnak arra, hogy új tehetségeket fedezzünk fel és a kiválasztás a lehető legigazságosabb legyen. Zsürink pontjai mellett ugyanis, a közönség véleménye, szavazata is sokat nyom a latba. A mostani levéláradat jó példa arra, hogy mennyire szükség volt már egy ilyen országos „játékra".

Mindenki labdába rúghat

— Sok fiatal, eddig ismeretlen előadóval találkoztunk. Hol voltak a „nagy nevek"?

— A fesztiválok történetében még sohasem érkezett be ennyi dal, mint a mostani pályázatunkra. Csaknem kétszer annyian próbálkoztak, mint legutóbb. Külön örömünkre szolgált, hogy az elfogadott számok szerzői között akadt — akkor még számunkra is — ismeretlen, vagy alig ismert név is. A könnyűzenének legalább tíz éve nincs megfelelő színvonalú utánpótlása. Nos, a fesztivál alkalmas arra, hogy átrendezze a sorokat. Itt labdába rúghat minden fiatal, persze csak akkor, ha eltalálja azt a labdát. Aztán, ha huzamosabb ideje jól játszik, akkor állandó tagja lehet az élcsapatnak.

— Az előadók kiválasztása kényes kérdés, hiszen nem mindegy, melyik dalt ki énekli el. Most, hogy történt a választás?

— A szerzők többnyire már hosszabb ideje ugyanazzal az énekessel szerepelnek, mint például Kovács Kati és Koncz Tibor. Itt a döntés a lehető legegyszerűbb. Persze akadt bonyolultabb helyzet is. Öt szerző szerette volna, ha dalát Korda György adja elő. Mi behívtuk Gyurit, és ő választhatott közülük.

— Önnek mi okozta a legnagyobb élményt, meglepetést a fesztiválon?

— Az egész fesztivál élmény volt, telis-teli meglepetéssel. Legalább öthat sláger született —, ha nem több. Ha mégis ki kell emelnem valakit — vagy valakiket, akkor először a K. F. T. együttes jut az eszembe.

K. F. T. bravúr

Már a nevük is felkeltette az érdeklődést: Korlátolt Felelősségű Társaság. Színpadi megjelenésük sem mindennapi. Kifestett arcú, ápoló-, hivatalnok, pincér és valamiféle kikiáltó vagy rikkancsjelmezbe öltözött fiúk. Zene, szöveg, mozgás náluk nagyszerű egységet alkotott. „Bábu vagy"... énekelték, és mintha zsinóron rángatták volna őket. Ez a négy fiatalember csupán nyolc hónapja alakította meg a K. F. T.-t. Igaz, ketten már régóta ismerték egymást, hiszen Márton András dobos, és Laár András énekes együtt jártak gimnáziumba. Aztán a K. F. T.-hez kötötte zongoráját — és énekhangját — Bornai Tibor és a párosthoz társult még bőgőjével ifj. Lengyelfi Miklós. A dalokat együtt dolgozzák ki, bár a „fesztiválnóta" Laár András nevén futott. Azt akarják, hogy dalaik érthetők legyenek. Koncertjeiken a zene, a szöveg és a mozgás egyformán fontos. Eddigi rövid pályafutásuk alatt főleg kisebb klubokban léptek fel, mígnem „felfedezte" őket az L. G. T. és nyári turnéjukon már előzenekarként szerepelt a K. F. T. A fesztiválra benevezett ezerkétszáz pályamű közül négy dalukat az elődöntőkben mutatták be, a „Bábu vagy" pedig döntőbe jutott. Remek, bravúros teljesítmény!

Bevált a jódli

Kovács Katit viszont senkinek sem kellett bemutatni.

— Változatlanul népszerű a gyerekek között is. Gyakran megfordul közöttük. Mit kérdeznek a legtöbbször?

— Azt, hogy hogyan lesz valakiből énekesnő? Mint mindenki, én is jártam iskolába, méghozzá Egerben. A tanulás mellett, osztálytársaim legnagyobb örömére, rengeteget jódliztam. A jódli — nekem — bevált, átsegített a kezdet buktatóin. Természetesen szeretni kell énekelni, és szerintem fontos, hogy az ember ne csak egy stílust kövessen, hanem próbálkozzon a lírai és a lendületes számok előadásával egyaránt.

— Ha már szó esett a sikerekről, pályafutása során, melyek voltak a legemlékezetesebbek?

— A Ki Mit Tud-dal kezdődött. Aztán az 1966-os első fesztiválon a „Nem leszek a játékszered" folytatta a sort, 1972-ben pedig az „Add már uram az esőt" című dallal nyertem. Van tíz hazai, két NDK-beli

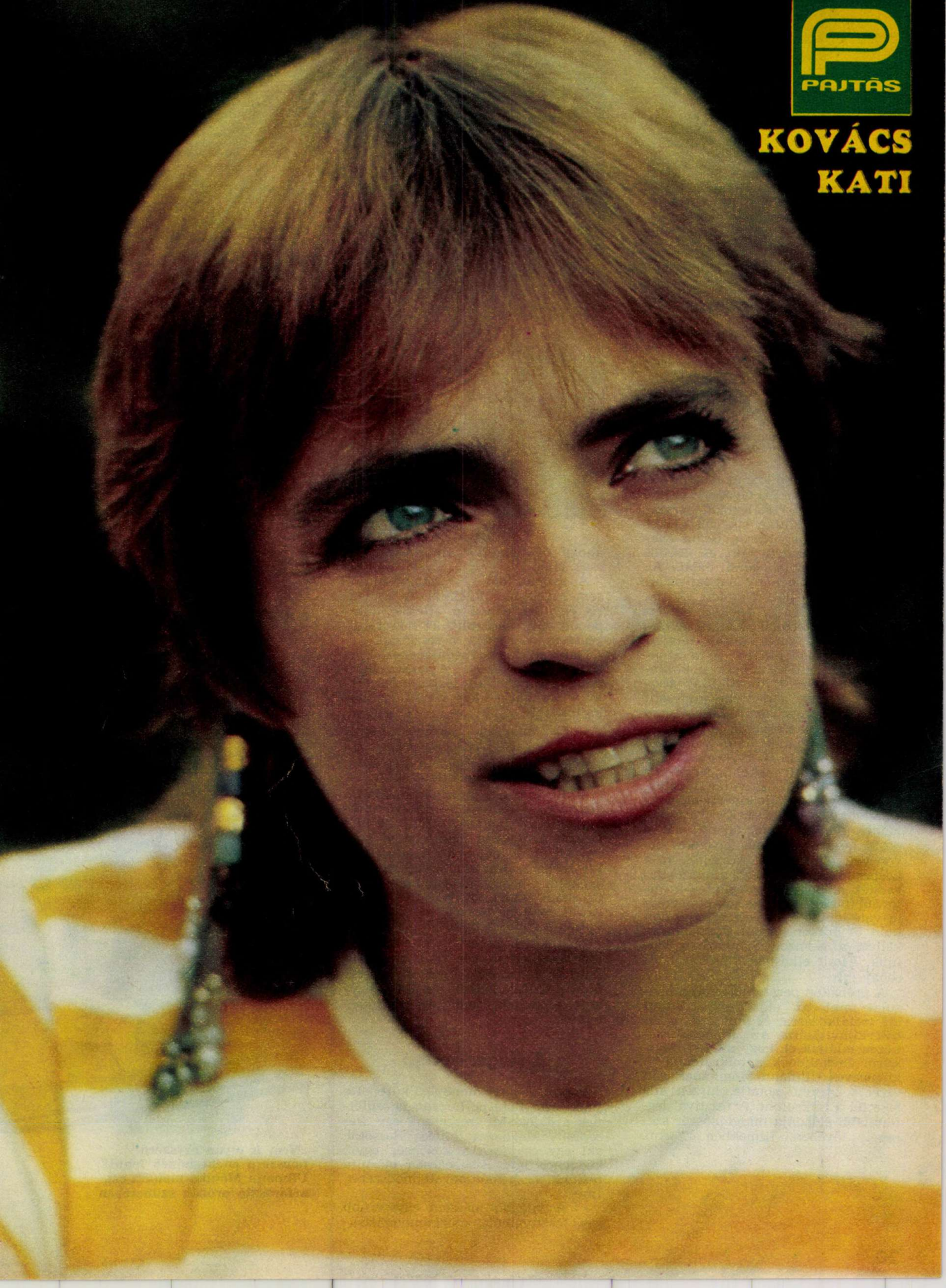
PAJTÁS
KOVÁCS
KATI

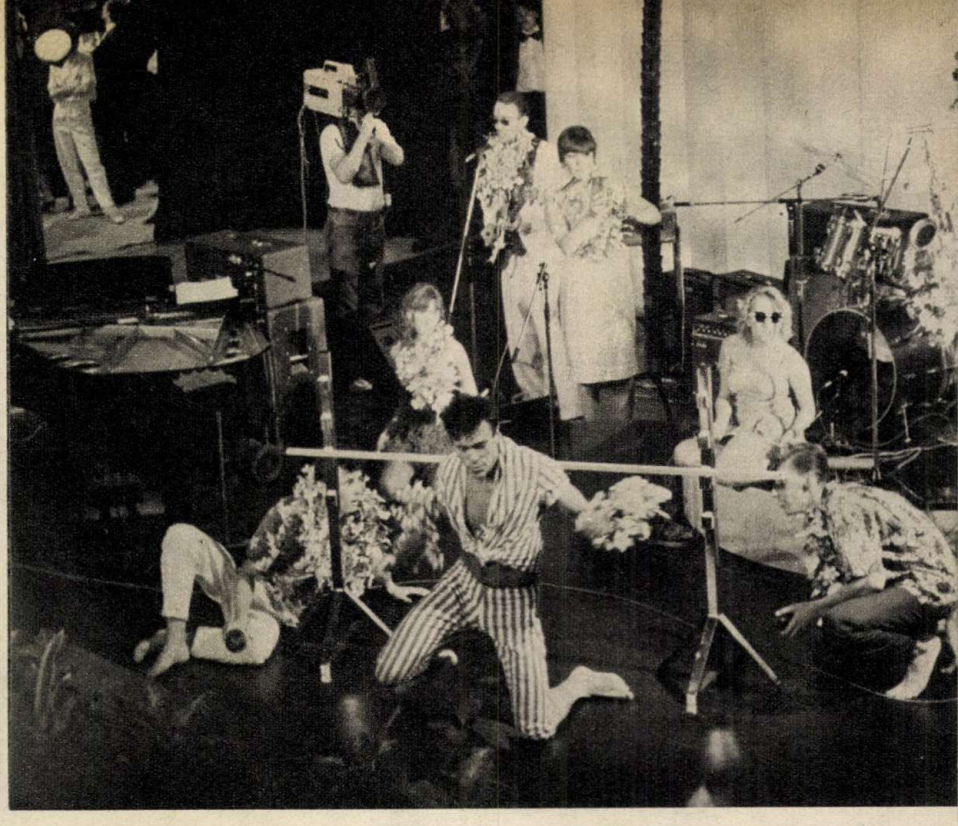

A Hungária Limbó-hintó show-nál ritmusra mozdult kezünk, s lábunk

nagylemezem. Százon felüli a kislemezeim száma... Jaj! El ne felejtsem a mostani fesztivál előadói díját. Számomra mindettől függetlenül a legnagyobb siker — úgy érzem — a közönség szeretete.

„Országos nyomozás"

Kovács Katinak ebben mindenképpen igaza van, hiszen legyen bármilyen jó a „nóta", ha a közönség nem fogadja el, akkor megbukott. Ilyen szempontból tehát a néző, a hallgató hatalma óriási. Persze, amíg a „nagyérdemű" elé kerül egy dal, történik egy és más, amiről a nézőtéren ünneplőbe öltözötteknek fogalmuk sincs...

Például egész jó krimit lehetne abból írni, ahogyan Pál Györgyit és Baracsi Istvánt, a tartalékokat „országos nyomozás" után sikerült előkeríteni. Eredetileg Karda Beáta énekelte volna Szigeti Edit és Tardos Péter „Szép álom" című dalát. Az elődöntő előtt néhány nappal azonban a világra jött Nikolett, Karda Beáta kislánya, így éneklés helyett fontos anyai teendői akadtak. A tartalékok pedig jöttek, láttak, tetszést arattak az elődöntőben. Arra azonban nem gondoltak, hogy a közönségnek ennyire szimpatikusak lesznek. A lényeg: a döntőbe jutásukat hírül vivő távirat nem találta otthon a házaspárt. A szervezők között mármár kitört a pánik, ám valakinek eszébe jutott, hogy Györgyi Toldy Máriánál tanult énekelni. Nosza egy telefon, hátha ő tud valamit róluk. Csak annyit sikerült kideríteni, hogy valahol, egy eldugott kis városban lépnek fel. Igen ám, de ott már a posta bezárt. Csak az ügyeletes orvos volt elérhető, őt beszélték rá a kézbesítő szerepére. Szó, ami szó, Baracsiék alaposan meglepődtek a hírtovábbítás módján, de sok elmélkedni való idejük nem volt. Mindez délután öt órakor történt. Nekik hatra kellett a Nemzeti Színházban lenniük. Kicsit elkéstek a próbáról, de sebaj...!

A próbákon persze más volt a hangulat, mint az előadásokon. Jutott idő tréfálkozásra, és ami a fő, a hibák kijavítására. Az „újoncok" nehezen találták el, hogy milyen messziről énekeljenek a mikrofonba. A kilencéves Ullmann Mónikának volt ezzel a legtöbb gondja, hiszen alig érte fel a mikrofont. A fesztivál legfiatalabb előadója már többször szerepelt tévében, filmekben... Ám, ahogy ő mondta, számára mindez csak játék.

A győztes dal, a „Limbó-hintó" sem egyéb régi játéknál. A Hungária együttes ehhez az ötlethez komponált rock and rollt, írt hozzá szöveget és megnyerte a fesztivált.

Gaby Rückert táncdalénekesnő, az NDK-ból érkezett. A nemzetközi zsüri legfiatalabb és legbájosabb tagja a Hungária-siker láttán így sóhajtott fel:

— De szívesen cserélnék helyet velük!

Azért neki sincs oka a panaszra, ami a népszerűséget illeti.

— Én éppen a drezdai fesztiválra készülök — mesélte. — Először hívtak meg zsüritagnak, bizony be kell vallanom, nagyon nehéz ennyi szép dal közül a legjobbat kiválasztani. Elsősorban lírai dalokat szeretek énekelni, ezért nekem legjobban Cserháti Zsuzsa, Kovács Kati és a Korál együttes tetszett, de kedvesek voltak a country nóták is.

Igen, kinek ez tetszik, kinek az. Az idei fesztivál is sok vitát kavart, a zsüri és a közönség ízlése olykor ezúttal sem találkozott, de akadt egykét produkció, ami egyértelműen tetszett.

A sláger-recept

Persze, a nagy ünneplés közepette senki sem firtatja, hogyan is születnek a dalok. Mi szereztünk egy „receptet". Méghozzá Soltész Rezsőtől, aki egy csapásra a közönség egyik kedvence lett. Készségesen elárulta nekünk az ő, már bevált módszerét. Íme:

— A világon mi sem egyszerűbb egy fesztiválnóta megkomponálásá-

„Nem is olyan egyszerű népszerű énekesnőnek lenni!" Ullmann Mónika mondta ezt, a fárasztó próbák szünetében

Sokszor volt gondban a nemzetközi zsüri

A „hangszobából" Victor Máté ügyelt minden egyes dallamra

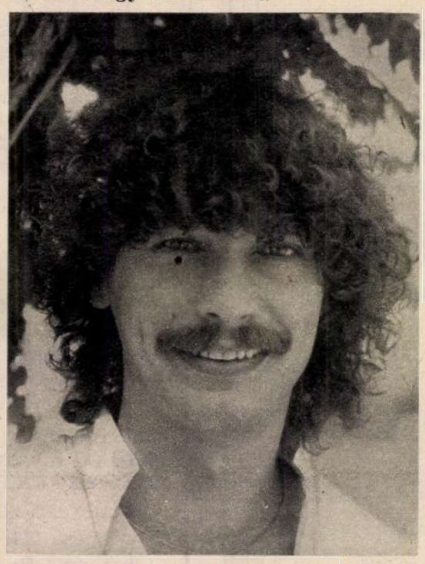

Soltész Rezső már az elődöntő után a közönség első számú kedvencévé lépett elő

nál. Van egy koncerted, mondjuk Berlinben. Másnap reggel pedig Budapesten kell lenned. Ugye, eddig világos és érthető? Na már most, felülsz éjszaka a repülőgépre, a fejedben ezer dallam motoszkál. Kellemes félhomály és csend van a gépen, aztán hirtelen, mint a villámcsapás, beugrik egy refrén. Jobb híján ezt lejegyzed a MALÉV által adott prospektusra, és már haza is értél. Otthon aztán fogod a gitárt, sétálsz vele fel s alá a szobában, mígnem a már meglevő refrén köré felépíted az egész dalt. Reggel elrohansz kedvenc szövegíródhoz — történetesen S. Nagy Istvánhoz — és közlöd vele, hogy megírtad életed legjobb nótáját. Elmondod neki, hogy most éppen jó kedved van, örülsz az életnek. Ebből aztán ő érti a mondanivalót. Ezek után csak ki kell állnod a pódiumra, és énekelsz, énekelsz, amíg csak élsz.

Ilyen sikerre azért Soltész Rezső sem számított. A díjkiosztás utáni ismétlésen ugyanis már vele énekelt az egész színház. Énekeljük a többi dallal együtt mi is, amíg nem lesz újra egy fesztivál.

Reméljük, erre nem kell megint kilenc évet várnunk.

Koncz Dezső
Fotó: Wagner Margit

DALDORÁDÓ

VÁRUNK BENNETEKET!

Tudjátok-e, hogy a szép színes varró- és kézimunkacérna előállításához jó minőségű fonalra van szükség? A fonás az emberiség egyik legősibb mestersége. Ma már azonban a fonalat nem rokkán, hanem modern, nagy teljesítményű gépeken korszerű üzemben állítják elő.
Általános iskolát végzett lányokat 3 év alatt FONÓ szakmára képezünk ki, fiúkat pedig textil- és ruházati ipari gépszerelő szakmára, valamint fonalfestő, vagy villanyszerelő, továbbá lakatos szakmára is.

1 hét elméleti oktatás az iskolában, 1 hét gyakorlat a **PFV ÚJPESTI CÉRNAGYÁRÁBAN.**

Figyelmedbe ajánljuk a következőket:
A tanulmányi eredménytől függően a tanulóbér 350–560 Ft
- Az ösztöndíj: 500 Ft
- 5 Ft napi térítésért, kollégiumi elhelyezést biztosítunk (lakás és háromszori étkezés)
- tankönyvek, tanszerek
- munkaköpeny, iskolaköpeny
- diákbérlet
- hazautazásnál évente 6 alkalommal 50% utazási kedvezmény.

Szakmunkásvizsga után jó kereseti lehetőséggel alkalmazunk. Korszerű, új leányotthonunkban szállásról is gondoskodunk. A továbbtanulást segítjük és ösztönözzük. Kérjük, hogy továbbtanulási lapjaitokat a gyár címére küldjétek.

PFV ÚJPESTI CÉRNAGYÁR
személyzeti és oktatási osztály
Budapest, Váci út 91. 1044

Pályaválasztó fiatalok!

Az általános iskolát végzett, 15 évesnél nem idősebb fiúkat, lányokat felveszünk az 1982/83-as tanévre, hároméves képzésre.
Fonó-szövő szakmunkástanulónak lányokat tanulmányi ösztöndíj: 410—750 Ft-ig
textilnyomó és *textilipari gépszerelő* tanulónak fiúkat,
textilfestő és *kikészítő* tanulónak fiúkat, lányokat
tanulmányi ösztöndíj: 350—790 Ft-ig.
A textilnyomó-festő és kikészítő tanulók az első évben 1500 Ft ruházkodási juttatásban részesülnek.
A vidéki tanulók havi 500 Ft különélési pótlékot, a helybeli lakosok 450 Ft társadalmi ösztöndíjat kapnak.
Havi 120 Ft-ért reggeli, ebéd és vacsora.
Ingyenes tankönyv és munkaruha.
Kollégiumi elhelyezés.
A szakmunkásvizsga után továbbtanulási lehetőség.
A végzett tanulók kereseti lehetősége: havi 3500—4400 Ft.
Jelentkezni lehet a személyzeti oktatási osztályon személyesen, vagy levél által, szombat kivételével mindennap reggel 7 órától du. 3 óráig.

Cím: KISPESTI TEXTILGYÁR
Budapest XVIII. ker. 1184
Fáy út 2. sz.
Telefon: 273-711.

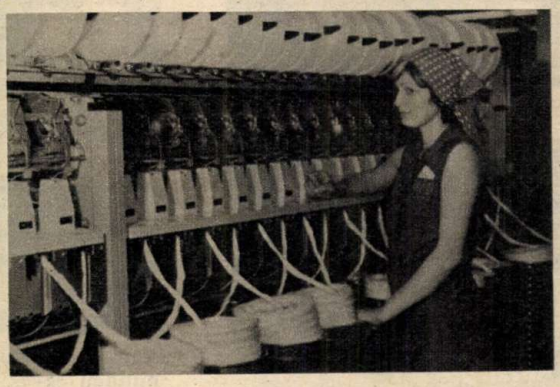

Ötnapos munkahéttel dolgozó gyárunkba jó kereseti lehetőséget nyújtó **fonó-szövő szakmára lányokat,** illetve textilgépszerelő, **esztergályos, lakatos és villanyszerelő szakmára fiúkat** szerződtetünk **szakmunkás tanulónak,**
akik az 1981/82-es tanévben fejezik be az általános iskolát.

A tanulóidő 3 éves.

A tanulóidőre ingyenes kollégiumi elhelyezést és teljes ellátást biztosítunk.
Havi ösztöndíj a tanulmányi eredménytől függően 900—1120,— Ft között van. Az utolsó évben már teljesítménybérben kerülnek elszámolásra.
Felszabadulás után ifjúmunkásaink — a lányok leányszállón, a fiúk albérletben kerülnek elhelyezésre.

Jelentkezés levél útján **„SZAKMUNKÁSTANULÓ"** hivatkozással történik.
PAMUTTEXTILMŰVEK Budai Gyára
Személyzeti Osztály
Budapest, XI. ker. Hauszmann A. u. 20.
Levélcím: *Budapest* Pf. 43. 1502

Telefon-papa

(3)

A beszélgetésünket befejezve újra körülbéleltem a telefonkészüléket, de kisvártatva újra hallottam a csengetést. Igen ám, de ez alkalommal kinn az ajtónál nyomkodták a csengőt.

Valaki bennünket keresett.

Egy tömzsi bácsi jött, vállán kis táska.

— A telefonszerelő vagyok. Mi a hibája a készüléknek?

Zavartan pislogtam, mert elfelejtettem kivenni a telefont az ágyneműtartóból.

Már nem tehettem semmit, mert a szerelő bácsi határozott léptekkel benyomult a szobába, majd követte a drótot egészen a paplanokig.

— Aha — mondta, s összeráncolta mulatságos krumpliorrát. — Ennek itt a helye?

A tetten ért bűnös tétovaságával feleltem:

— Nem... A helye a kisasztalon van... Én tettem ide.

Hosszasan vizsgálgatott, miközben tömpe ujjaival a haját turkálta.

— Játékból csináltad?

Hallgattam, ő pedig oktatott:

— Hivatalosan lehet kérni, ha az ügyfél kívánja, hogy a központ megadott időben senkit se kapcsoljon. Írásban kell kérni.

Újra végigmért, majd hunyorított.

— Persze, a szüleidnek kell kérni, hiszen te kiskorú vagy.

Kifakadtam:

— A bácsi is megunná, ha egy nap tízszer is felhívnák, hogy most éppen mit csinál.

A szerelő mosolygott.

— Éppenséggel velem is ugyanezt teszik... Csakhogy nekem ez a foglalkozásom. Hm. Én megértelek téged. Csakhát itt van a népgazdasági érdek. Erre nem gondolsz?

A szerelő elkezdte számlálni az ujjain:

— Először is: az én munkaidőm nem arra való, hogy feleslegesen kimenjek valahová. Másodszor: a telefont tilos szabálytalanul működtetni. Harmadszor: aki titeket hív, úgy véli, hogy rossz a készülék, és megint szidni kezdi a postát.

— A mami volt — mondtam. — Ő jelentette a hibát.

A bácsi összeráncolta a homlokát.

— A mamád biztosan a vállalatától hív, igaz?

Bólintottam.

— Az állam pénzén telefonálgat neked egész nap — dünnyögte a bácsi mérgesen. — Így van?

Nem szóltam semmit sem. Nem akartam bajba keverni a mamit.

A szerelő bácsi pedig hosszasan csóválta a fejét.

— Azt hiszitek, hogy mindent kibír a népgazdaság?!

Ebben a pillanatban megszólalt a telefon, s mielőtt odanyúlhattam volna, a bácsi megelőzött.

— Igen, asszonyom, a készülék rendben van...

Rám tekintett, majd ravaszkásan hunyorított.

— Tetszik tudni, ezek az örökös esők beáztatják a kábeleket...

Hogyan lettem Stefcsik bácsi barátja?

Erkélyünkről beláthatok a szemközti ház ablakán, különösen, ha szürkülödik és a lakásokban sorra gyújtják fel a villanyokat. Szeretek bámészkodni, bár a mami néhányszor rám pirított, hogy mit tátom a számat, amikor segíthetnék neki a mosogatásban. Néhányszor megismétli a hívását, majd ő is kilép, mert kíváncsi lett, hogy milyen látvány köti le figyelmemet már hosszú percek óta.

Aztán elégedetlen.

— Mi van itt olyan érdekes?

Mosolygok.

— Már lekésted.

— Mit késtem le?

Titokzatos képet vágok.

— Hát... Onnan, a háztetőről egy álarcos bácsi ereszkedett le a falon. Kezében puska volt és egy bőrönd.

— Akinél puska és bőrönd van, az nem tud a falon mászni — jelenti ki ellentmondást nem tűrő hangon.

A vacsoránál azt mondja a papának.

— Ennek a gyereknek túl élénk a fantáziája.

Már megint én lettem a beszélgetés témája. A papa szerint túl sokat vagyok egyedül, s azért ücsörgök ott az erkélyen, mert hiányzik nekem a társaság. Igazat adok a papának, de nem szólok közbe, mert szüleim szerint még nincs szavazati jogom családi ügyekben.

Odaát is van valaki, aki szeret az erkélyen tartózkodni. Egy bácsi, piros frottírköpenyben, sok-sok kaktusszal. A kaktuszok a körbefutó virágtartón tartózkodnak, a bácsi pedig egy vászonszéken. Legtöbbször az utcát figyeli, mintha valakit várna, néha olvas, s időnként kicsúszik a kezéből az újság, a szemüvege is az orra hegyére bukik. Amikor felrezzen, először a pápaszeme után kapkod, majd nyújtózkodik, lehajol a botjáért, s néhány lépést tesz az erkélyen oda-vissza. Más nem történik vele egész nap, ha csak nem zuhog az eső, mert olyankor a szobában tartózkodik. Télen a kaktuszok is vele mennek a lakásba, a függönyök mögé.

A bácsi múltkor észrevette, hogy őt figyelem, s barátságosan integetni kezdett. Viszonoztam az üdvözlését, s ettől kezdve mindig köszöntünk egymásnak.

Sohasem tudtam volna meg a nevét, ha nem beszélek róla Szütsnek, az osztálytársamnak.

— Velünk szemben lakik egy bácsi, aki kettős életet él.

(Ezt a kifejezést a papa egyik olvasmányából kölcsönöztem. Mata Hari kettős élete — ez volt a címe annak a könyvnek.)

Szütsöt nehéz izgalomba hozni, de most mintha kissé felcsillanna a tekintete.

— Hogyan jöttél rá?

Rögtön válaszolok, nehogy Szüts megsejtse, hogy mindezt most találom ki.

— A múltkor a háztetőről ereszkedett le az erkélyre. Puska volt a vállán, s kezében bőrönd, amiben a rablott holmik voltak. Amikor leért, sietve levette arcáról a fekete álarcot, eldugta a puskát és a bőröndöt, majd piros frottírköpenybe bújt és leült a vászonszékbe, mintha egész nap ott tartózkodott volna.

— Mindennap elmegy rabolni a városba? — kérdezi Szüts csodálkozó arccal.

— El bizony — mondom határozottan. — Rajtam kívül senki sem sejti, hogy kettős életet él.

(Folytatjuk)

KÖNYVESPOLCODRA AJÁNLJUK

... pld. Beecher-Stowe, H.: Tamás bátya kunyhója – – – – – 38,–
... pld. V. Binét Ágnes: Ablak – zsiráf. Képes gyermeklexikon – – 60,–
... pld. Boronkay Iván: Római regék és mondák – – – – – 33,–
... pld. J. F. Cooper: Bőrharisnya. Regény – – – – – – – 28,–
... pld. J. F. Cooper: Az utolsó mohikán. Regény – – – – – 29,–
... pld. Erdődy János: Őrségváltás az Óceánon – – – – – – 39,–
... pld. Fekete István: Bogáncs. Regény – – – – – – – – 32,–
... pld. Fekete István: Tüskevár. Regény – – – – – – – 21,–
... pld. Gárdonyi Géza: A láthatatlan ember. Regény – – – – 34,–
... pld. Hernádi Sándor: Írjuk, mondjuk helyesen! – – – – – 22,–
... pld. Kiss Benedek: Korong Matyi álma – – – – – – – 38,–
... pld. Kipling, R.: A dzsungel könyve – – – – – – – – 20,–
... pld. Lengyel Dénes: Ókori bölcsek nyomában – – – – – 31,–
... pld. Móra Ferenc: Titulász bankója.
Történelmi elbeszélések, mesék – – – – – – – – 40,–
... pld. Nemtudomka napvárosban – – – – – – – – – 24,–
... pld. Török Sándor: Csilicsala csodái – – – – – – – 26,–
... pld. Trencsényi Waldapfel Imre: Görög regék és mondák – – 35,–
... pld. Twain, M.: Huckleberry Finn kalandjai. Regény – – – – 36,–
... pld. Verne, J.: Cirkuszkocsival a Sarkvidéken át – – – – – 44,–
... pld. Verne, J.: A tizenöt éves kapitány. Regény – – – – – 24,50
... pld. Verne, J.: A rejtelmes sziget. Regény. 1–2. kötet – – – – 60,–
... pld. Végh György: 1 kutya, 2 cica. 3 meseregény – – – – – 25,–

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen, vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetésnél a 3% kezelési költséget is felszámítjuk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk: MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT (407)
Budapest 5., Pf. 370. 1370

Megrendelés

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
(Önálló keresettel rendelkezők részére.)
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(A nem kívánt feltétel törlendő.)

Kelt .....

.....
a megrendelő aláírása

A megrendelő neve: .....
Címe (irányítószámmal): .....

Csak részletfizetés esetén töltendő ki!
A kereső (szülő) neve: .....
Szül. hely, év: .....
Szem. ig. sz.: .....
Munkahely: .....

FIATALOK! TANULJATOK TOVÁBB!

Érdekes, változatos szakmákat ajánlunk az általános iskolát végzettek figyelmébe. A Chinoin közössége kiváló szakmunkásokat nevelt, ez biztosítéka gyárunk jó hírnevének, itthon és külföldön egyaránt.

Vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó), vas- és fémszerkezeti lakatos, géplakatos, hegesztő, villamoshálózat-szerelő, esztergályos, csőhálózat-szerelő szakmunkástanulónak fiúk jelentkezhetnek.

Lányokat vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó) tanulónak veszünk fel.

A vegyianyaggyártó (gyógyszergyártó) tanulókat korszerű tanlaboratóriumban, gyógyszeripari tanműhelyben képezzük. Vállalati ösztöndíjat adunk.

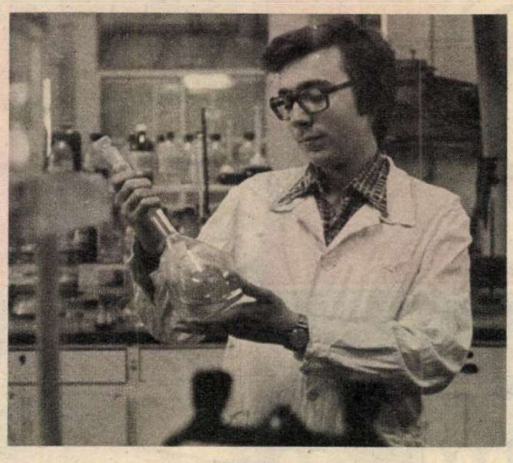

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

CHINOIN GYÓGYSZERGYÁR
oktatási osztály
Budapest IV., Tó u. 1–5.
Telefon: 690-900/531-es mellék, és

CHINOIN NAGYTÉTÉNYI GYÁREGYSÉG
személyzeti osztály
Budapest XXII., (Nagytétény), Bányaláb u. 2.
Írásbeli jelentkezés: Budapest, Pf. 49 – 1780

PÁLYAVÁLASZTÓ FIATALOK!

Általános iskolát végzettek jelentkezését várjuk

SÖRGYÁRTÓ SZAKMUNKÁSTANULÓNAK

A tanulók elméleti oktatáson a „Bercsényi Miklós" Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézetben, gyakorlati foglalkozáson az iskola tanműhelyében, valamint a Kőbányai Sörgyár üzemeiben vesznek részt.

Juttatások: a tanulmányi ösztöndíjon felül havonta 250 Ft társadalmi ösztöndíj,
vidéki tanulók részére kollégiumi elhelyezés,
szórakozási lehetőség a vállalat ifjúsági klubjában,
sportolási lehetőség hat szakosztályban biztosított,
külföldi tanulmányutak.

Jelentkezni lehet: A „Bercsényi Miklós" Szakközépiskola és Szakmunkásképző Intézet
Budapest X., Maglódi u. 4.
valamint: A Kőbányai Sörgyár
személyzeti és oktatási osztályán
Budapest X., Jászberényi u. 7–11.

KŐBÁNYAI SÖRGYÁR

PÁLYÁZATI FELHIVÁS!

(csak 6., 7., 8. osztályosoknak)

Azokhoz a 6., 7. és 8. osztályos úttörőkhöz szólunk, akik kedvelik az izgalmas játékokat, a felfedezést, a kutatást, s szeretnék próbára tenni saját képességeiket, kíváncsiságukat! A társadalomkutató, a természetkutató úttörők, az úttörő matematikusok és az úttörő technikusok jelentkezését várjuk a Magyar Úttörők Szövetsége, a Művelődési Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet által meghirdetett pályázatra!

A PÁLYÁZAT ÁGAZATAI:
TÁRSADALOMKUTATÓ,
TERMÉSZETKUTATÓ,
MATEMATIKA,
TECHNIKA.

A pályázaton egyénileg vehettek részt, saját munkátokkal. Egy gyerek benevezhet a pályázat egy ágazatába, de indulhat több ágazatban is.

Hogyan lehet benevezni? Lapozzátok át a pályázati kiírásunkat. Nézzétek meg mely feladatot oldanátok meg szívesen. A pályázat beküldhető legkésőbb 1982. január 31-ig a következő címre: Országos Pedagógiai Intézet Tudományos-technikai úttörőszemle versenybizottsága, Budapest, Pf. 33. — 1406.

A borítékra írjátok rá: Úttörőpályázat! Neveteket, pontos címeteket (irányítószámmal) ne felejtsétek jól olvashatóan megírni!

Az eredményes feladatmegoldók között értékes ajándékokat sorsolunk ki: mikroszkópokat, diavetítőket, fényképezőgépeket, kislaboratóriumi felszereléseket, tudományos kiskönyvtárakat és még sok-sok hasznos tárgyat. Azok között az úttörőcsapatok között, amelyekből a legtöbben jelentkeznek és kitartóan részt vesznek a pályázaton, külön jutalmat sorsolunk ki. Érdemes pályázni!

A feladatmegoldóknak levélben további érdekes feladatokat küldünk. A legkitartóbbakat, a legszorgalmasabbakat országos szaktáborba hívjuk, ahol izgalmas programokban lehet részük. Neves szakemberekkel ismerkedhetnek meg, vetélkedőkön adhatnak számot tudásukról, jártasságukról, betekinthetnek a tudomány újabb izgalmas területeire.

Töltsétek hasznosan a szabad időt, jelentkezzetek a pályázatra! Akik részt vesznek a pályázaton, nagyobb siker reményében indulhatnak az úttörőcsapat tudományos-technikai úttörőszemléjén is, mert a feladatok megoldása közben ügyességre, több tudásra, jártasságra tesznek szert.

Várjuk a jelentkezőket! Hívjuk azokat, akik újabb kalandokra, felfedezésekre vállalkoznak, akik nem szeretnek unatkozni!

Sikeres munkát, eredményes pályázatot kíván

az ORSZÁGOS VERSENYBIZOTTSÁG

EZ IS PÁLYÁZAT!

81/82

Az 1981/82 évi képző- és iparművészeti pályázat részeként **„A KÖRNYEZET VÉDELME — AZ EMBER VÉDELME"** címmel országos rajz- és fotópályázatot hirdetünk általános iskolás korú gyermekek, illetve közösségek részére.

Pályázni lehet: rajzzal és fotóval.

A pályázatokat első fokon az iskola, az úttörőcsapat, az úttörőház, a művelődési intézmény zsűrije bírálja el és dönt a Gyermekalkotások Galériájába küldendő legjobb pályaművekről.

A pályamunkákat 1982. március 1—15-e között kell postára adni. Cím: Balatoni Úttörőváros, 8250 Zánka, Gyermekalkotások Galériája.

Az eredményhirdetés 1982. június 5-én, a környezetvédelmi világnapon lesz.

Az országos pályázaton a szakmai zsüri az alábbi díjakat ítéli oda:

Két I. díj: egyhetes táborozás a Pilisi Parkerdő Gazdaság környezetvédelmi jurtatáborában, illetve a zánkai képzőművészeti szaktáborban. **Két II. díj:** 1000—1000 Ft értékben tárgyjutalom. **Három III. díj:** 500—500—500 Ft értékben tárgyjutalom. Több pályamunkát is külön díjban, illetve tárgyjutalomban részesítenek. Tárgyjutalmak: könyvek, sportfelszerelések, fotófelszerelések stb.

A legjobb pályamunkát kiállításon láthatjuk és a televízió is bemutatja.

A rajzokon szerepelhet a környezet védelme, levegőszennyeződés, vízszennyezés, hulladékproblémák, zajproblémák . . . A természetvédelem témakörében növények, állatok, kőzetek . . . és az ehhez kapcsolódó élmények.

Egy-egy pályázó egy alkotással vagy egy, legfeljebb öt képből álló sorozattal vehet részt. Az úttörő művészeti szakkörök kollektív anyaggal is pályázhatnak. A pályamunkák mérete szabadon választható.

A fotópályázat célja, hogy a fotóművészet eszközeivel szemléletesen és figyelemfelkeltő módon mutassa be az ember és környezete kapcsolatát, a környezet védelmét.

A pályázatra fekete-fehér kép vagy képsor küldhető, szerzőnként legfeljebb öt darab. A képek mérete 13×18 cm lehet. A képsor legfeljebb öt képből állhat. A képpár vagy képsor megbontható.

Szakkörök lehetőleg együtt küldjék el a pályázati anyagot közös listával.

Az alkotások hátoldalán az alábbi adatokat kell feltüntetni:

— rajz címe,
— a kép címe és sorszáma,
— a szerző neve, lakhelye, életkora,
— iskolájának neve, címe.

Művelődési Minisztérium
Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal
Magyar Úttörők Szövetsége Országos Tanácsa

TÖPRENGŐ

A rejtvények megfejtését csak postai levelezőlapon küldd be!

Ha csak két rejtvényt tudsz megfejteni – és azok jók –, már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. Beküldési határidő: szeptember 28. (Cím: Budapest, Jászai Mari tér 5. – 1397)

SZERSZÁMOK. Vajon mind a három fekete szerszámnak megtalálod-e a párját a fehérek között? (Teljes azonosságra törekedj!)

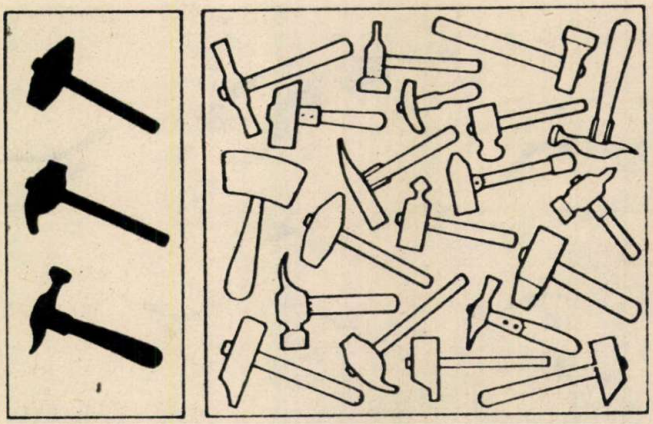

HÁNY KÖRT tudsz összeszámolni ezek közül?

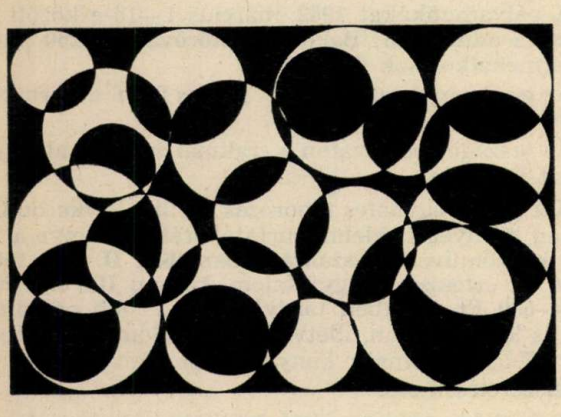

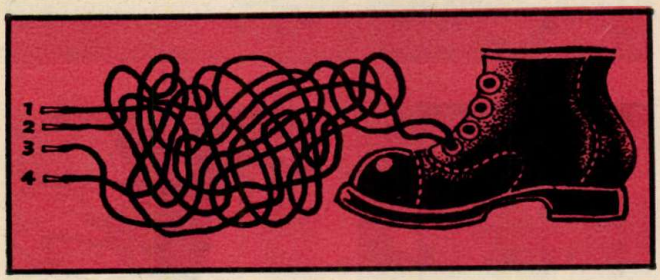

VÍZMERŐ. Egy ügyeskezű fiú készítette ezt a bonyolult szerkezetet, amelynek segítségével vizet lehet kiemelni a kútból. De hogyan? Az indítókorongot vajon az 1-es vagy a 2-es szám irányába kell elfordítani?

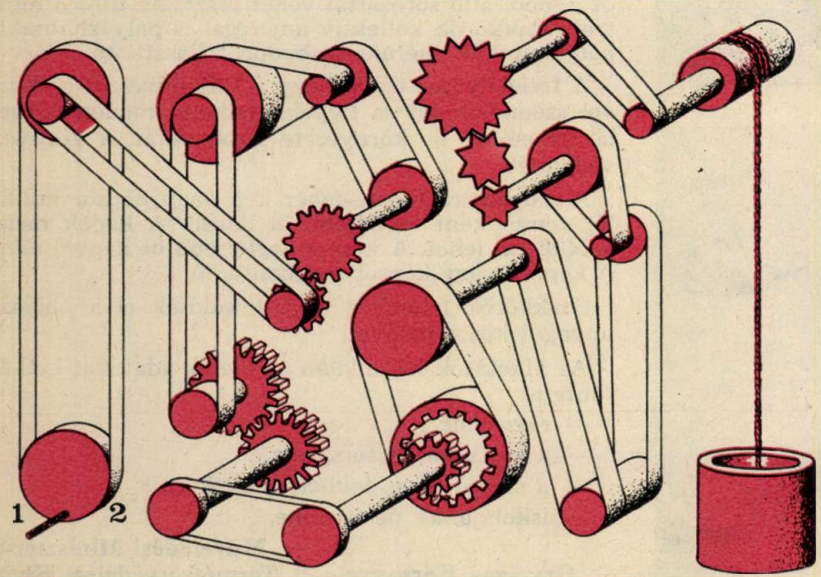

CIPŐFŰZŐK. Az a kérdés, hogy ehhez a cipőhöz négy cipőfűző tartozik-e, vagy csak kettő? (Mert hát a cipőfűzőnek is két vége van.) Nos, ezt egy kis türelem segítségével könnyen megállapíthatod.

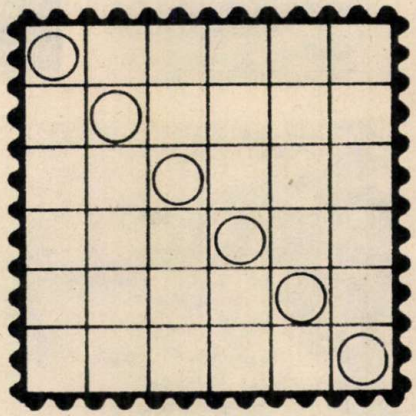

NEVEKBŐL FŐVÁROS. Az ábra vízszintes soraiba írd be az alább felsorolt neveket úgy, hogy az átlóba kerülő betűk lefelé olvasva egy főváros nevét adják megfejtésül.

BERNÁT, FARKAS, HEDVIG, MÁRTON, MIKLÓS, VENCEL.

AZONOS?

A svájciak legendás szabadsághősét és a fiát már sokan lerajzolták. Mi két ilyen rajzot mutatunk be. Valóban két különböző rajz ez? Vagy azonosak?

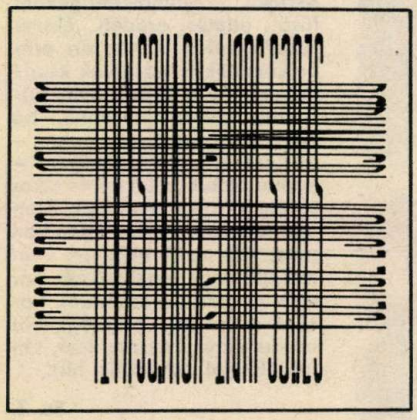

TITOK? Négy népszerű magyar táncdalénekesnő nevét rejtettük el a rajzon. Kik ők?

KÉPREJTVÉNYEK: Az első olyan munkaeszköz neve, amelynek kereke is van. A második jobbára falusi udvarokban található.

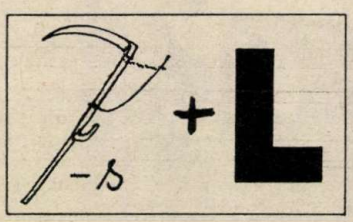

KACSKARINGÓS KALANDOZÁS

Nem vitás, nagy-nagy türelem kell ahhoz, hogy a bejárattól elindulva ezen a „millió" kanyarral teletűzdelt labirintuson keresztül eljuss a kijárathoz. Próbáld meg, hátha sikerül.

ASZFALT MŰTEREM

A külvilág megszűnt, azaz csak a vászon, a papír és a festék létezik. No meg a gondolat...

Esztergomban különleges műterem nyitotta meg kapuit. A Petőfi Sándor Művelődési Központ előtti kis tér aszfaltját egy ideje gyereksereg díszíti különböző alkotásokkal. Jut itt hely a szorgalmas fazekas-korongozóknak és a széles paravánokra festőknek is. A művelődési központ dolgozói elhatározták, hogy szeptembertől több alkotó délutánt szerveznek, és ha nagy az érdeklődés, szakköröket is indítanak.

Bizonyosan sokan láttatok már fazekaskorongot, vesszőből, gyékényből, háncsból font kosarakat, rongyból szőtt tarisznyát, gyümölcsmagokból fűzött ötletes, eredeti „ékszereket". Talán néhányan próbálkoztatok is hasonlók készítésével, de az is eszetekbe juthatott, milyen jó lenne, ha egyszer-egyszer alkalmat – eszközöket, nyersanyagot – kapnátok a kezetekbe és alkotóként is részt vennétek ilyen délutánokon. Esztergomban most erre nyílik alkalom, s reméljük, hogy legközelebb már nem csupán az aszfaltról, hanem a szakköri helyiségekből is sikerekről, hasznos őszi, téli időtöltésről adhatunk hírt.

Sz. Z.
Fotó: Balla András

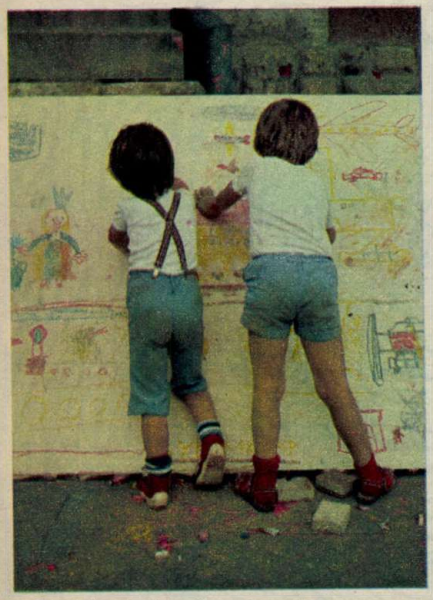

Méretek, arányok, ...gy kis alkotók ...művei...

A sziklakemény ...ng is alig állta ... oly sokan ...ták...

Nyílt levél

Kedves „Szomorú”!

Leveled olvasása után — — amelyre „Szomorú” jeligére kértél választ, én is szomorú lettem. Sajnos létező gondról írsz, s tudom, az sem vigasztaló, hogy nem a te családod az egyetlen, ahol a szülők előnyben részesítik a kistestvért. Tudja csoda, hogy van ez, apu-anyu gyakorta nem veszik észre elfogultságukat, s olyan helyzetet teremtenek — mint a tiéd is —, amiben a kisöcsi nővére zsarnokává válik. Ez persze nem jelenti azt, hogy nem egyformán szeretnek benneteket, csupán a szeretet kifejezésének módjában nem tudják megválasztani a helyes módszereket. Hogyan tudnék segíteni rajtad? Nem kereshetlek fel, szüleiddel nem beszélhetek — mindezt megtiltottad leveledben —, így aztán nem marad más választásom: egy-két türelemre intő tanácsot adok. Hidd el, kedves „Szomorú”, jobban jársz, ha idegeskedés helyett megpróbálsz nagyon kedvesen viszonyulni anyuhoz és apuhoz. A szeretetet nem lehet erőszakosan kikövetelni. Leveled hangvételéből arra következtetek, hogy a családi békétlenségnek te is oka vagy. Ha nekünk írott soraidban is lehülyézed az öcséd, gondolom, hogy ezt szemtől szembe is megkapja tőled éppen elégszer. Márpedig az idegeskedés idegeskedést szül. Írod, hogy mennyire irigyled azokat a családokat, amelyekben béke és egyetértés van. Sohasem jutott még eszedbe, hogy a béke megteremtésében akár főszerepet is vállalhatnál? Próbáld ki. Amikor öcséd pimaszkodik veled, menj oda hozzá, és adj neki egy puszit. Majd meglátod, mennyire meglepődik. Ha anyu idegeskedik, menj oda hozzá, simítsd meg a kezét, és mondd neki nagyon kedvesen: édesanyám, olyan jó lenne téged mindig boldognak látni, hiszen nagyon szeretlek. Ha a puszi után öcséd nem lesz kedvesebb, ha a jó szavak után anyukád nem mosolyog rád, akkor valóban baj van nálatok. No, de ettől, azt hiszem, nem kell tartanod. Hidd el nekem, a szeretet kapuit csak szeretettel lehet kinyitni.

Magyar Katalin

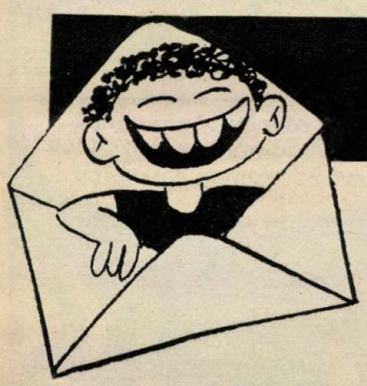

LEVELEZNÉNK

ÖTÖDIKESEK ÍRJANAK:

KOLOZSI KRISZTINA, Kecskemét, Szabadság tér 3. — 6000; TÓTH ANNA-MÁRIA, Harsány, Hunyadi út 47. — 3555; BÖGI ILDIKÓ, Győr, Varga Katalin u. 33. — 9028; VÁRI ANGÉLA, Békéscsaba, Parőczay J. u. 8. C. lh. fsz. 2. — 5600; SZABÓ ERIKA, Mágocs, Széchenyi út 45. — 7342;

HATODIKOSOK LEVELEIT VÁRJUK:

ARANYOS ERIKA, Ceglédpuszta, Arany J. út 28. — 7921; TÓTH SZILVIA, Budapest, Mézeskalács tér 8. II. 2. — 1155; NÉMETH ÉVA, Kisvárda, Árpád út 107. — 4600;

HETEDIKESEK VAGYUNK:

MUNKÁCSY KATALIN, Budapest, Petőfi u. 122. — 1196; PARÓCZAI JULIANNA, Csongrád, Marx K. tér 16. VII. 41. — 6640; FARKAS JÓZSEF, Ruzsa, 152. — 6786; VÁMOSI ANIKÓ, Zalaegerszeg — Nekeresd, Fő út 22. — 8900; MARSI EDIT, Körösladány, Nadányi út 3. — 5516; VESZPRÉMI EDIT, Lajosmizse, Bene 104. — 6050; GÁBOR MARIANNA, Szikszó, Béke út 37. — 3800; VINCZE JUDIT, Makó, Kelemen L. u. 20. — 6900; PÁNYA MARIANNA, Hajdúhadház, Károlyi M. u. 8. — 4242; POGÁL ERZSÉBET, Székesfehérvár, Herman Ottó u. 2. — 8000;

NYOLCADIKOSOK BARÁTSÁGÁT KERESSÜK:

LAMI KATALIN, Göd, Előd u. 3. — 2131; NAGY JULIANNA, Debrecen, Délibáb u. 1. — 4031; KOPACSEK KATALIN, Abda, Szentistván út 4. — 9151; BALÁZS IBOLYA, Abda, Vasút sor 24. — 9151; ZSOLNAI MÁRTA, Újlengyel, Árpád u. 21. — 2724; KEREPESZKI JUDIT, Pilis, Lehel u. 14. — 2721; SZIGETI EDIT, Budapest, Rozsnyó tér 5. — 1119; TALLÓ CECILIA, Budapest, Kossuth u. 20. — 1151; SZILÁGYI ILDIKÓ, Barcs, Lenin út 7/9. — 7570; ANGA ANDREA, Makó, Hunyadi u. 15/D. — 6900;

CSERE-BERE:

DOMONKOS ERIKA, Nagybátony, Vörösmarty út 15. — 3070 (képeslapot, szalvétát, naptárt, csokipapírt); SZABÓ JUDIT Mágocs, Széchenyi út 45. — 7342 (8. osztályos, rágógumis papírt, színészképeket, bélyeget, naptárt); SÁRHEGYI CSABA, Dombóvár, Liliom út 1/a. — 7200 (képeslapot); KISS KATALIN, Ózd, Fenyő út 23. — 3661; NÉMETH ATTILA, Ózd, IV. Béla út 8. — 3661 (6. osztályos).

Magyar gyerekekkel leveleznének orosz vagy spanyol nyelven: **Jose Marón Bidabur,** o F 25. y 27. N° 260 apt. 4. Havanna CUBA; **Erneste Ferreiró Holina** 25. F NyO N° 225. apt. 4. Havanna CUBA;

Magyar tájakat ábrázoló képeslapoknak is nagyon örülnének akkor, is, ha az üdvözlő sorokat magyar nyelven írjátok.

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő: SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes: FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Dr. PETRUS GYÖRGY igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987, 321-988, 321-989

Postafiók: Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal: Budapest, Révay u. 16. 1965 Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj: Egész évre 139,50 Ft, I. félévre 77,50 Ft, II. félévre 62 Ft

81.2551 Athenaeum Nyomda Kozma utcai üzeme, Budapest

Rotációs mélynyomás

Felelős vezető: SOPRONI BÉLA vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő: SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő: CZIFFERSZKY BÉLA, FORRAI JÁNOS

PIF ÉS A BRAVÚROS NYOMOZÁS 2.

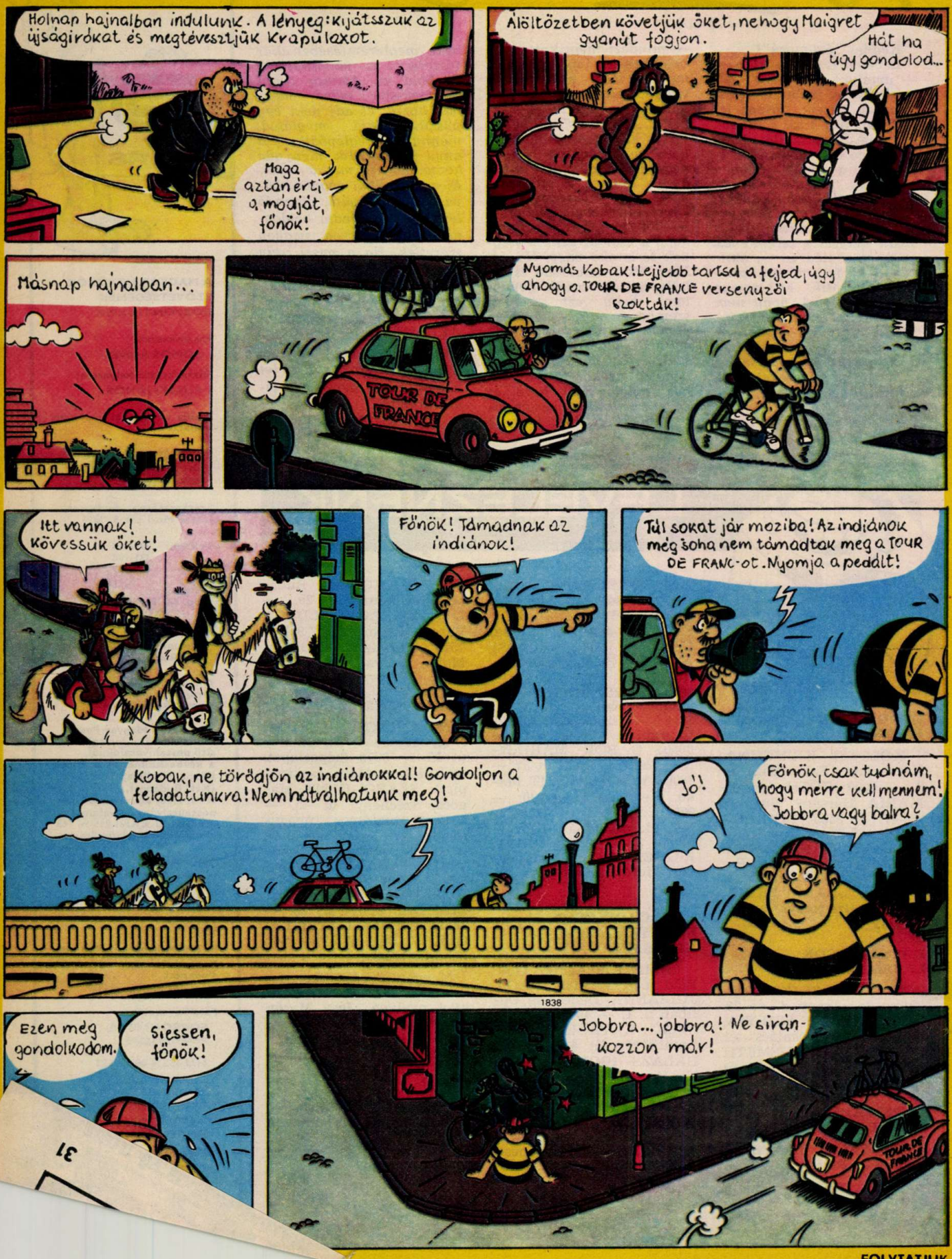

„... A SZIKLÁKON NEM LEHET FELELŐTLENÜL ROHANGÁLNI..."

(Cikkünk a 14–15. oldalon)

FOTÓ: KONCZ DEZSŐ

81/23

XXXVI. ÉVF. • 1981. SZEPT. 24. • ÁRA: 4 Ft

PAJTÁS

EGER

A CSAPAT-ZÁSZLÓ ÜNNEPÉRE

Szép a gondolat, találó az elhatározás, hogy az úttörők csapatzászlóinak ünnepe éppen szeptember 29-ére, a fegyveres erők napjára esik. A katonákon, határőrökön, munkásőrökön, rendőrökön, tűzoltókon kívül az úttörő-egyenruhások is ünnepre sorakoznak. Tisztelegnek saját csapatuk zászlaja előtt és feladatokat vállalnak — szeptember 29-én kezdődik az új úttörőév.

Te is ott állsz majd az ünneplők között és tisztelegsz a zászló előtt. A színe, formája olyan, mint más csapatoké, de van rajta egy szám, meg egy hozzá tartozó név, amitől az a zászló csak a te csapatodé. Érezned kell, hogy erre a zászlóra személy szerint te hozhatsz dicsőséget.

Az úttörőszövetség országos tanácsa csak általános útmutatást, segítséget ad, nem ismerheti a lakóhely adottságait. Azokat nektek kell megtalálni és az úttörőmunkában felhasználni. Az országos tanács honnan is tudhatná, hogy a falu határában folyó kis patakon elkorhadt a régi fahíd? De te tudod, és ha meggyőzöd a társaidat, hogy építsétek fel közösen, akkor hatni tudtál, és ha felépítettétek, akkor alkottatok, és amikor értékelitek a munkát, rájöttök, hogy kezetek nyomán gyarapodott a lakóhelyetek.

Csak ámulsz, hogy mennyi elsős kezdte el az iskolát. Talán soha nem volt még annyira fontos az a kérés, hogy az úttörőcsapat legyen társ a nevelésben. Talán még versenyezni is lehetne, hogy melyik úttörőőrs foglalkozik ügyesen a kicsikkel.

Az országos tanács csak szóvá teszi, hogy fokozottabban kell figyelni az egyes ember különleges adottságaira és segíteni kell őt, hogy fejleszthesse a képességeit. De te tudod, hogy ki az a gyerek, talán éppen a barátod, akinél szebben senki sem tud fából szobrot faragni, vagy senki sem tud olyan ügyesen kukoricát törni, ha társadalmi munkán vagytok. Dicsérd meg őt nyilvánosság előtt, hadd halljanak róla, hadd legyen büszke arra, amit tud. Legyen úttörőfeladat a számodra, hogy felfedezd a társadban rejlő érdekességet.

Sok-sok ifjúvezetőre lenne szükség, hogy még jobb legyen az úttörőmunka. Igen ám, de hogyan lehetne „úttörősíteni" a kiszeseket? Ezt csak te tudhatod igazán, ki az a nagyobb testvér, szomszéd kiszes, akit „rá lehetne szedni" az úttörőmunkára, s a módszerét is csak te tudod.

A csapatzászló ünnepén te is tisztelegsz, de csak úgy vagy méltó erre, ha a hétköznapokon cselekedni is tudsz azért a közösségért, amelyhez tartozol. Valamit mindennap tenned kell érte.

A HAZA VÉD

Azon a szeptember végi reggelen Moga János altábornagy tizenötezer főnyi serege nézett szembe Jellasics altábornagy huszonöt-harmincezer katonából álló ármádiájával. A magyar alkotmányt az országgyűlés által kiküldött négy politikus képviselte. Az ő nevükben küldte ezt a jelentést Pázmándy Dénes, a képviselőház elnöke: „Ügyes előlátással felállított táborunk az ellenséget a pákozdi határban, a híres janicsártemető téren, csatarendben készen várta. A csata erősen folyik. Kelt a csatatéren, szeptember 29-én, tizenegy után háromnegyed órakor."

A csata nem volt véres. Magyar részről hét halott maradt a csatatéren, a császáriak közül talán negyven. Jellasics beszüntette a tüzet, visszavonult és fegyverszünetet kért. A magyar szabadságharc első nagy diadala megszületett. A történészek kutatásai nyomán ma már tudjuk, hogy a magyar seregben túlnyomórészt a császári-királyi haderő tagjai szolgáltak. És éppen ebben rejlik a pákozdi csata elévülhetetlen jelentősége. „A magyar függetlenséget védő, tegnap még császári katonák, akiknek idejük sem volt levetni a régi mundért, szemrebbenés nélkül hajlandók voltak a

ELMEZŐI

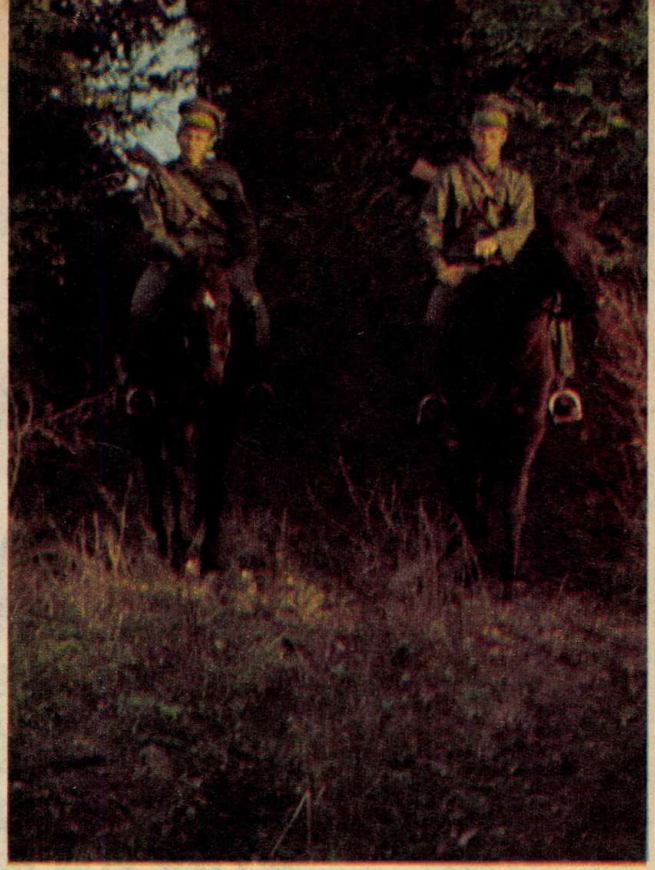

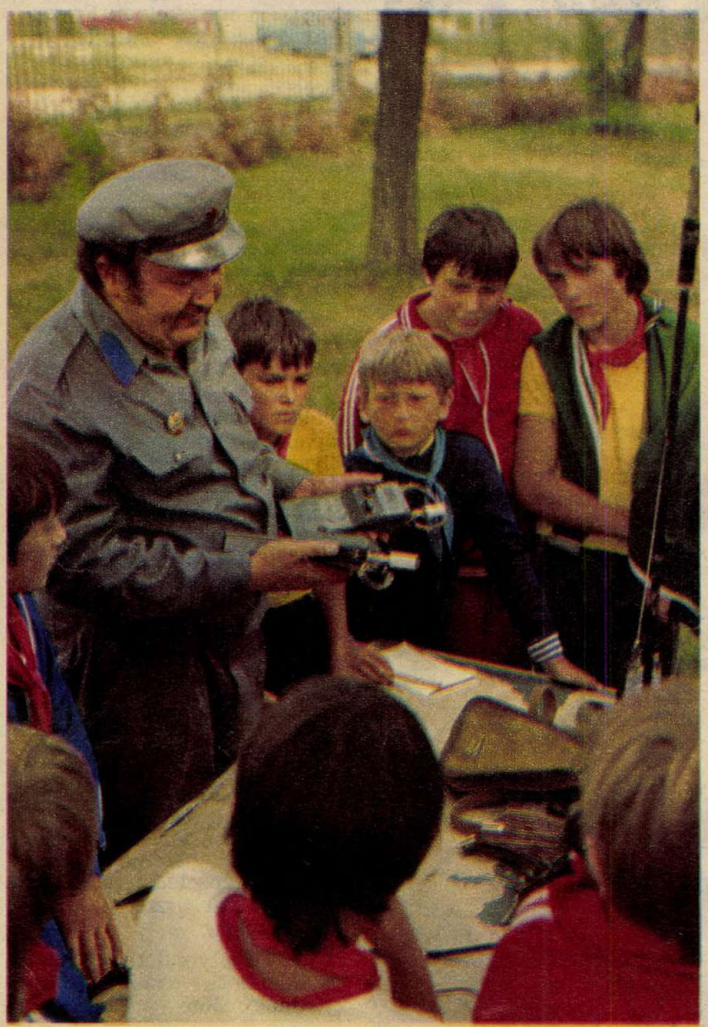

betolakodókra lőni, bár azok is császári katonák voltak." (Nemeskürty István)

Hazánk védelmét, mindennapjaink biztonságát, vívmányaink őrzését – szolgálják ma is hazánk fegyveres erőinek tagjai, akik ezerféle kapcsolatban állnak a gyerekekkel is, segítik, tanítják, nevelik őket.

S vigyáznak is rájuk.

B. F.

FOTÓ: SZALAY BÉLA

AZ AKNÁSZ NASZÁD MATRÓZAI

1981. IX. 26-án reggel 8 órakor jelenjen meg az újpesti Petőfi Sándor laktanyában! Egy napi hideg élelmet és tisztálkodó felszerelést hozzon magával!

Mindenki jóízűen vacsorázik, amikor apa sokatmondóan leteszi evőeszközeit.

— Fiam, megjött a behívód!

Tomi is leteszi az evőeszközeit, majdnem torkán akadt a falat. Megdöbbenten néz apjára, hiszen ő még csak hetedikes, kissé korai lenne számára a katonaság. De hiába, a parancs, az parancs.

A megjelölt nap reggelén Horváth Tamás, Bőte Attila, Tóth Péter, Csizmadia Attila és Muráti Zsuzsa izgatottan toporog a laktanya kapujában. Sokat hallották már, hogy a laktanyán belül nem fenékig tejföl az élet.

— Vajon takarítanunk is kell majd? — kérdezi a többiektől Bőte Attila.

— Nem sokat, csak a folyosót, meg az arról nyíló helyiségeket — próbálja viccel elűzni a kissé feszült hangulatot Tóth Péter.

További viccelődésre már nem marad idő, mert megérkezik Petz Frigyes hadnagy, akinek szívélyes, köszöntő szavai minden tréfánál hatásosabban oldják fel az öt úttörő megszeppenését. Először az elhelyezési körletekbe kalauzolja az „újoncok" kis csoportját.

Örülnek a katonák, amint meglátják a gyerekeket, hiszen a közelségük mindig vidámságot lop az életükbe. Érzik, hogy valamilyen játék készül, mint ahogy játékos maga a behívóparancs és a laktanyalátogatás is.

— Igen, de ez a játék egyben komoly dolog is, mert a gyerekek ezen keresztül nagyon sok tapasztalatot, ismeretet szerezhetnek.

— Sok úttörőt vezettem már végig a laktanyában — magyarázza Petz hadnagy, miközben fölfelé kaptatunk a lépcsőn. — Szeretnénk, ha a gyerekek itt, a dunai flottila életén keresztül megismernék a katonaságot.

A hálókörletben Tomiék elképedve sétálgatnak az emeletes ágyak között.

— Mennyi idő alatt kell így beágyazni? — kérdezi Péter az egyik fekvőhelyre mutatva.

Bőte Attila és Horváth Tamás — parancsra — nekilát egy szétbontott ágy bevetéséhez. Nehezen haladnak, számukra érthetetlen, hogyan is lehet a lepedőt és a pokrócokat olyan sarkosra hajtogatni, mintha vasalóval csinálták volna.

— Tizenöt perc — állapítja meg tömören Magyar Béla szakaszvezető, amikor Attiláék elkészülnek.

— A katona ennyi idő alatt nemhogy beágyaz, hanem meg is reggelizik — summázza az eredményt a hadnagy.

A fiúk a fegyverszobában sem remekelnek. Egyedül Zsuzsának sikerül a mattfekete, alkatrészeire szedett géppisztolyt összerakni. Igaz, az ütőszeget ő is kifelejti belőle, így a fegyver csak egy ártatlan vasdarab, hiszen lőni nem lehet vele.

Az akadálypályáról a csapatmúzeumba vezet a társaság útja.

— Milyen hajó ez? — kérdezi Horváth Tamás egy makettre mutatva. — Esetleg cirkáló?

— Ez aknász naszád — válaszolja a hadnagy. — A délelőtt folyamán pont ilyen hajón fogtok szolgálatot teljesíteni.

A két naszád felkészült a kifutásra. Tóth Péter és Muráti Zsuzsa már két perce „igazi" matrózok, most éppen a hajó ablakait pucolják. Illik a bárkát kiglancolni kifutás előtt.

A két naszád kimanőverez az öbölből, s szép lassan, a hajók szokásos méltóságával megindul a Margit-sziget felé. Egyenletesen dohognak a motorok, az árbocok csúcsain pedig büszkén lengedeznek a hadilobogók. Szemből egy vontató közeledik, zászlója levonásával tiszteleg a hadilobogónak.

— Te is vond be gyorsan a miénket! — szól Susányi hadnagy Bőte Attilának —,